

Grey Scale #13

DANES
PICTA
COM

A 1 2 3 4 5 6 M 8 9 10 11 12 13 14 15 B 17 18 19

BIULETYN KOMITETU PARTYJNEGO AKADEMII SZTABU GENERALNEGO WP

DO UŻYTKU
SŁUŻBOWEGO
POUPNE

Egz. nr1

IM. GENERAŁA BRONI KAROLA ŚWIERCZEWSKIEGO

3 (54)

ARCHIWUM
BIBLIOTEKI SZKOLENIOW
AKADEMII SZTABU GENERALNEGO
m. gen. broni K. Świerczewskiego;

439057

WARSZAWA

LIPIEC

1977

**BIULETYN
KOMITETU
PARTYJNEGO
AKADEMII
SZTABU
GENERALNEGO WP**

DO UŻYTKU
SŁUŻBOWEGO
POU FNE

Egz nr1

IM. GENERAŁA BRONI KAROLA ŚWIERCZEWSKIEGO

3 (54)

ARCHIWUM
BIBLIOTEKI SZKOLENIOW
AKADEMII SZTABU GENERALNEGO
m. gen. broni K. Świerczewskiego

439057

WARSZAWA

LIPIEC

1977

AKADEMIA SZTABU GENERALNEGO WP
im. gen. broni K. Świerczewskiego

DO UŻYTKU
SŁUŻBOWEGO

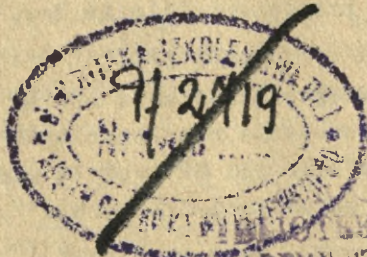
PODPIS

Bgs.nr 1

Archiw. pt 12657

BIULETYN KOMITETU PARTYJNEGO
AKADEMII SZTABU GENERALNEGO WP
im. gen. broni K. Świerczewskiego

NR 3/54/

BIULETYN SZKOŁENIOW
AKADEMII SZTABU GENERALNEGO
im. gen. broni K. Świerczewskiego

239057

WARSZAWA

Lipiec

1977 rok

SPIS TREŚCI

Str.

1. Wystąpienie Zastępcy Komendanta ASG WP ds. politycznych podczas narady aktywu partyjnego w dniu 13.6. 1977 r. na temat: <u>"Zadania dowódców, organizacji partyjnych i społecznych ASG WP w realizacji postanowień VII Plenum KC PZPR"</u>	(3)
2. Dyskusja na ww. naradzie:	
a/ Wystąpienie sekretarza POP-1 tow. płka Z. Sokalskiego	20
b/ Wystąpienie zastępcy szefa oddziału naukowego tow. płka W. Wydry	23
c/ Wystąpienie sekretarza POP-17 - tow. płka E. Samarcewa	28
d/ Wystąpienie adiunkta IDW - tow. płka S. Wasilewskiego	30
e/ Wystąpienie sekretarza POP-23 - tow.kpta J. Możdżeńskiego	34
f/ Wystąpienie sekretarza POP-20 - tow. ppłka Z. Mydłowskiego	36
g/ Wystąpienie st.instruktura KP PZPR ASG WP tow. ppłka B. Jedlińskiego	38
h/ Wystąpienie sekretarza POP-16 tow. ppor. T. Panceckiego	41
i/ Wystąpienie przedstawiciela Zw.Zaw. - ob. Z. Okrzeji	44
3. Wystąpienie Zastępcy Komendanta ASG WP do spraw politycznych na zakończenie roku szkolenia partyjnego na temat: <u>"Každy oficer ASG WP erudyta marksizmu-leninizmu i ekspertem polityczno-militarnym"</u>	(47)
4. Akt promocji nr 10 z dnia 27.6.1977 r.	56
5. Rozkaz specjalny Komendanta ASG WP nr z dnia	58
6. Wystąpienie uczestnika szkolenia tow. ppłka E. Zabłockiego na zakończenie roku szkolenia partyjnego. ..	60

Płk mgr Władysław JURA
Zastępca Komendanta ASG WP
do spraw politycznych

**"ZADANIA DOWÓDCÓW, ORGANIZACJI PARTYJNYCH I SPOŁECZNYCH ASG WP
W REALIZACJI POSTANOWIEŃ VII PLENUM KC PZPR**

/Wystąpienie podczas narady aktywu partyjnego ASG WP w dniu
13 czerwca 1977 r./

Szanowni Towarzysze!

Obrady dzisiejszej narady partyjnej poświęcone są omówieniu zadań dowódców, organizacji partyjnych i społecznych w realizacji postanowień VII Plenum KC PZPR. Ranga narady zawiera się również w tym, że stanowi ona istotne przedsięwzięcie, otwierające w Akademii kampanię sprawozdawczo-wyborczą w organizacjach partyjnych oraz okres przygotowania do II Krajowej Konferencji Partyjnej.

Treścią całej kampanii sprawozdawczo-wyborczej powinno być jak najlepsze przygotowanie wszystkich ogniw partyjnych i organizacyjnych uczelni do zbliżających się egzaminów państwowych oraz do rozpoczęcia nowego roku akademickiego.

Wysoką jakością merytoryczną i organizacyjną powinny się cechować kursy instruktorsko-metodyczne kadry naukowo-dydaktycznej. Także przygotowane materiały szkoleniowe i poglądowe powinny posiadać wysoki poziom - godny naszej uczelni.

Realizacja zmodernizowanych programów nauczania, wdrażanie nowego regulaminu studiów - to zadania szczególnie ważne w przygotowaniu do rozpoczęcia zajęć na I roku studiów.

Kampania sprawozdawczo-wyborcza powinna się przyczynić do pełnej realizacji Dyrektywy MON i perspektywicznego programu rozwoju ASG WP oraz zasady, że 30-lecie Akademii obchodzimy w sposób roboczy, zwracając uwagę na jakość i efektywność naszego działania.

VII Plenum KC PZPR określiło zadania partii w pogłębianiu socjalistycznej świadomości i patriotycznej jedności narodu. Plenum to stanowi kolejne ogniwo w systemie planów Komitetu Centralnego poświęconych problematyce ideologicznej, rozwi-

ja i kontynuuje zagadnienia podjęte na VI Zjeździe na VII, XIII i XVI plenach poprzedniej kadencji KC oraz po VII Zjeździe - przez III i VII Plenum obecnej kadencji.

Treści i zadania postawione na Plenum wynikają z trzech podstawowych przyczyn:

pierwsza - to wielkość i złożoność zadań, jakie realizuje nasz kraj i naród. W kontekście tych zadań trzeba wzmacniać pracę ideowo-wychowawczą, która jest istotnym czynnikiem realizacji dynamicznej strategii społeczno-gospodarczej rozwoju kraju;

druga - to w ogóle konieczność kształtowania i wychowania nowego człowieka, człowieka na miarę zadań i potrzeb na - szych czasach, kształtowania świadomości ludzkiej w duchu ideałów socjalizmu;

trzecia - to międzynarodowe uwarunkowania realizacji naszych zadań.

W akademii i jej organizacji partyjnej, problemy te stają się od dłuższego już czasu centrum naszego działania. Mówi o tym na odprawie poświęconej określeniu zadań do pracy partyjno-politycznej, wynikających z Dyrektywy MON na lata 1976-1980. Przyjęte wówczas ustalenia, wnioski i zadania do realizacji są w dalszym ciągu aktualne i obowiązujące, powinny być zatem stale i z całą konsekwencją wcielane w życie przez wszystkie ogniwa partyjnego i służbowego działania oraz uwzględniane w referatach i dyskusjach na zebraniach partyjnych.

Dotychczasowe osiągnięcia napawają optymizmem. W roku XXX-lecia uzyskaliśmy dalszy istotny postęp we wszystkich dziedzinach działalności służbowej i partyjnej.

Połączonym wysiłkiem Komendy, Organu Partyjno-Politycznego i podstawowych organizacji partyjnych oraz wszystkich dowódców i przełożonych sdołaliśmy scementować stan osobowy uczelni wokół realizowanych zadań. Uzyskaliśmy dalszy postęp w realizowaniu prac naukowo-badawczych. Katedra Strategii, zespół naukowy pod kierownictwem gen. Żarskiego, Katedra Wojsk Rakietowych i Artylerii, Katedra Nauk Społeczno-Politycznych, Katedra TO i Katedra Sztuki Operacyjnej oraz wiele innych rozwiązuje węzłowe tematy badawcze wnosząc ważny wkład w rozwój nauki wojennej.

Rozszerzyliśmy udział podstawowych organizacji partyj-

nych we współdecydowaniu o funkcjonowaniu uczelni. W ramach poprzedniej kampanii sprawozdawczo-wyborczej POP konsultowaliśmy "Program rozwoju ASG WP do 1990 r.", tj. na okres budowy rozwiniętego społeczeństwa socjalistycznego. Sekretarze POP już niemal powszechnie biorą udział w polityce kadrowej katedr i wydziałów.

Korzystamy z uwag i propozycji wszystkich organizacji społecznych działających na terenie uczelni. Jest to polityczny wyraz demokratyzacji, zarządzania, kierowania i dowodzenia w warunkach naszej uczelni.

Było to możliwe dzięki wzrostowi świadomości społecznej, częściowemu wyeliminowaniu partykularyzmu i dalszemu rozwojowi praeodownictwa i współsawodnictwa, wzrostowi kultury i sasad etyki.

Wypracowaliśmy bardziej skuteczne sposoby poznawania i kształtowania stanu moralno-politycznego oraz kształtowania wysokiej dyscypliny. Dzięki temu w ocenie GZP WP zajmujemy w tych dziedzinach, tj. poznawaniu, kształtowaniu stanu moralno-politycznego, dyscypliny, rozwoju praeodownictwa i współsawodnictwa czołowe miejsce wśród akademii i wyższych szkół wojskowych. Powyższy dorobek i osiągnięcia są wynikiem jednoci partyjnego i sżubowego działania przełożonych i organizacji partyjnych, utrwalanie się sasad jednoci procesu wychowawczego, ideowo-politycznego i dydaktycznego w naszej uczelni.

Towarzysze!

Przedłożone przez Biuro Polityczne tezy VII Plenum wraz z przemówieniem tow. B. Gierka przyjęte zostały jako wytyczne do działania wszystkich instancji i organizacji partyjnych, każdego członka i kandydata partii. Stanowią one program długofalowej działalności, której celem jest dalsze umacnianie partii, stałe pogłębianie nierozzerwalnych więzi z narodem, wzrost ofensywności w realizacji uchwał VII Zjazdu, zdecydowanie w walce ze wszystkim, co antypolskie i antysocjalistyczne, co hamuje nasz dynamiczny rozwój.

Współczesny świat jest terenem walki klasowej, konfrontacji ideologicznej socjalizmu i kapitalizmu. Nasz kraj stał się nowi jeden z celów oszczerczych kampanii propagandowych. Musi-

my być przygotowani do dawania skutecznego odporu tej antypolskiej i antysocjalistycznej działalności.

Walka dnia dzisiejszego toczy się o pokojową przyszłość świata, o wolność narodów, o postęp społeczny i demokrację. W chwili obecnej i w dającej się przewidzieć najbliższej przyszłości jedną z głównych płaszczyzn tej walki jest konfrontacja ideologiczna, walka o odprężenie, od którego zależy pokojowa przyszłość świata. W walce klasowej dwóch systemów Polska dokonała jednoznacznego wyboru, stając się ważną częścią światowych sił socjalizmu i pokoju.

Budowa socjalizmu w naszym kraju odbywa się w określonych uwarunkowaniach zewnętrznych, gdyż na nasze społeczeństwo oddziałuje także globalna walka klasowa między socjalizmem a kapitalizmem.

Pojawiły się także nowe elementy świadczące o zaostrzeniu się walki ideologicznej w naszym kraju. Wrogowie socjalizmu występujący pod fałszywymi, demagogicznymi szyldami strojąc się w piórka tzw. obrońców robotników podjęli nowe działania. Podstawę tych działań stanowią: prowokacja, kłamstwo, dezinformacja. Prawdziwe oblicze prowokatorów, różnej maści Michników, Szlajferów, Blumsztajnow i Kpronów ukazane zostało w "Życiu Warszawy" z 18 maja 1977 roku artykule "Prawda o jednej prowokacji" w "Trybunie Ludu" z dnia 20 maja w komentarzu "Manowce prowokacji" i wielu innych. Dzisiaj nikt z zainteresowanych nie może powiedzieć, że nie zna prawdziwego oblicza organizatorów krakowskiej prowokacji, czy "warszawskiej głodówki".

Wydarzenia w naszym kraju byłyby niezrozumiałe bez uwzględnienia międzynarodowych uwarunkowań walki ideologicznej. Nasi rodzimi prowokatorzy są instrumentem w światowej walce sił socjalizmu i kapitalizmu. Aktywizacja elementów antysocjalistycznych jest wynikiem określonych, pilnych potrzeb ideologicznych i politycznych występujących w czołowych państwach kapitalistycznych.

Dynamika rozwojowa socjalistycznej Polski, nasz proces awansu do grona czołowych przemysłowych krajów świata budzi niepokój naszych wrogów, w tym także rodzimych antykomunistów.

Burżuazja kieruje więc potężne środki na walkę z komunizmem na płaszczyźnie ideologicznej. Mimo kryzysu nie żałuje

pieniędzy na finansowanie dywersji ideologicznej. Setki instytutów i zespołów z dziesiątkami tysięcy specjalistów pracuje nad przygotowaniem i propagowaniem materiałów do walki z naszą ideologią. W samej RFN działa ok. 600, a w USA - ponad 1000 instytutów i placówek badawczych zajmujących się działalnością antykomunistyczną. Gromada "graczy" politycznych i prowokatorów w Polsce ma więc na Zachodzie całą armię zawodowo życzących im mocodawców.

Poparcia dla opozycjonistów i różnej maści dysydentów udzielił także prezydent Carter w opublikowanym 6 czerwca raporcie w sprawie realizacji postanowień KBWE. Raport ten stał się jawną ingerencją rządu USA w wewnętrzne sprawy państw socjalistycznych, stanowi jawne pogwałcenie porozumień z Helsinek. W sprawie tej na pewno tow. zapoznali się z komunikatu Agencji PAP i TASS.

Dojrzałość myślenia politycznego i wysokie poczucie godności narodowej są rękojmią odporności na usiłowania wrogiej propagandy i oddziaływania elementów antysocjalistycznych. Osiągamy ją poprzez stałe i konsekwentne kształtowanie wysokiego stanu moralno-politycznego i umacnianie zwartości akademickiego kolektywu.

Zatem problemy walki klasowej i walki z obcą ideologią powinny znaleźć właściwe odbicie w kampanii sprawozdawczo-wyborczej, w referatach organizacji partyjnych i dyskusji.

Towarzysze!

Akademia Sztabu Generalnego WP w całości kształci swoją działalnością smierza do przygotowania absolwenta do wykonywania określonych i ważnych zadań na przewidywanym polu walki oraz w warunkach pokojowego szkolenia wojsk. Konkretnie zadania w 1977 roku i latach następnych zostały zawarte w Dyrektywie i rozkazie szkoleniowym MON na lata 1976-1980 oraz w wystąpieniu Ministra ON w dniu 19.01.1977 r. w naszej uczelni.

Możemy ją ująć w czterech podstawowych grupach:

- po pierwsze - absolwent naszej akademii powinien być erudyta marksizmu-leninizmu, działaczem politycznym i aktywistą partyjnym zgodnie z hasłem, że... "każdy oficer to wykształcony marksista";

- po drugie - powinien być erudyta taktyczno-operacyjnym, wybitnym znawcą instrukcji i regulaminów, organizatorem szkolenia i wychowania wojskowego oraz przyszłego pola walki;

- po trzecie - słuchacz opuszczający mury ASG WP - to ekspert polityczno-militarnych zagadnień i zjawisk współczesnego świata, Polski oraz obronności kraju;

- po czwarte - każdy absolwent naszej uczelni musi być wzorem wysokiej kultury i dyscypliny oraz stosowania w praktyce zasad etyki, obyczajów i ceremoniału wojskowego.

Konkretyzacja tych zadań i ich pełna realizacja to nasz pierwszy podstawowy obowiązek.

Głównym celem pracy partyjno-politycznej i ideowo-wychowawczej w ASG WP, wynikającym z uchwał VII Plenum KC PZPR jest:

- dalsze umacnianie zwartości moralno-politycznej i gotowości bojowej stanu osobowego uczelni, poprzez ideowe i organizacyjne umacnianie roli organizacji partyjnych i społecznych, uzyskanie dalszego postępu w procesie studiów oraz rozwijaniu socjalistycznych nauk wojskowych;

- upowszechnianie socjalistycznej kultury i świadomości politycznej, wyzwalanie społecznej aktywności, inicjatywy i ofiarności w służbie, nauce i pracy.

Dla osiągnięcia założonego celu i realizacji postawionych zadań, działalność dowódców i przełożonych, organizacji partyjnych, aparatu politycznego oraz instancji społecznych działających w uczelni - powinna być skoncentrowana w ciągu bieżącego roku, roku XXX-lecia ASG WP na:

1. Zwiększaniu rangi organizacji partyjnych, a w szczególności POP w katedrach, oddziałach i wydziałach, grupach szkoleniowych, ich inspiratorskiej roli w podejmowaniu i rozwiązywaniu zasadniczych problemów szkoleniowych i wychowawczych, w umacnianiu dyscypliny partyjnej i służbowej oraz na pełnej realizacji uchwał partii i wniosków zgłaszanych w trakcie zebrań sprawozdawczych.
2. Wszechstronnym przygotowaniu słuchaczy - przyszłych dowódców i wychowawców żołnierzy do optymalnej realizacji ideowo-wychowawczych i szkoleniowych zadań w jednostkach wojskowych.
3. Ciągłe, wnikliwe i konkretne rozpoznawanie oraz kształtowa-

nie nastrojów i stanu moralno-politycznego kadry zawodowej, żołnierzy służby zasadniczej, pracowników cywilnych i rodzin wojskowych. Jest to szczególnie ważne w obecnej sytuacji, kiedy nasiliła się antypolska dywersja ideologiczna przeciwników socjalizmu w kraju i za granicami Polski i kiedy to bazując na plotkach i kłamstwach, wroga nam propaganda wprowadza w błąd opinię publiczną, wywołując niekiedy nastroje niezadowolenia, niepewności i niechęci do władzy ludowej i partii.

4. Rozwijanie istniejących form przodownictwa i współzawodnictwa, podejmowanie czynów i zobowiązań - o co apelujemy w znanej towarzyszom odezwie Komendy i Komitetu Partyjnego. Szczególną uwagę przywiązujemy do podnoszenia jakości przodownictwa i współzawodnictwa, głównie zaś poprzez: aktywne włączanie kadry, słuchaczy, żołnierzy zasadniczej służby wojskowej i pracowników cywilnych do tego ruchu, przestrzeganie zasad i kryteriów w nadawaniu tytułów i miana "wzorowy", "przodujący". Z ruchu przodownictwa i współzawodnictwa należy uczynić jeszcze ważniejszą dźwignię podnoszenia jakości studiów, procesu nauczania i dyscypliny.
5. Stwarzanie optymalnych warunków realizacji "Programu umacniania dyscypliny w ASG WP w latach 1976-1980" - to kolejne ważne zadanie. Wszyscy szefowie i przełożeni, wspólnie z podstawowymi organizacjami partyjnymi w bieżącym roku muszą dokonać aktywizacji wszystkich ogniw służbowego i społecznego działania na rzecz umacniania dyscypliny, zwłaszcza słuchaczy i żołnierzy zasadniczej służby wojskowej - na styku ze społeczeństwem, poprzez ścisłe egzekwowanie regulaminowych zasad żołnierskiego zachowania się w miejscach publicznych.
6. Należy także konsekwentnie realizować zadania określone w "Programie rozwoju kultury w ASG WP w latach 1976-1980". W tej dziedzinie istnieje konieczność dalszego upowszechniania najcenniejszych dzieł sztuki, filmu i zaangażowanej literatury, służącej socjalistycznemu wychowaniu, zaszczepianiu dobrego obyczaju, kultury języka, taktu i uprzejmości we wzajemnych stosunkach.

Realizując założenia "PROGRAMU" należy rozwijać kulturę

polityczną wszystkich akademickich środowisk, kształtując ich umiejętności zajmowania właściwego stanowiska, zgodnego z ideałami socjalizmu. Nasze działania służyć powinny rozwojowi świadomości państwowej, konkretnemu wcieleniu w życie postanowień III i VII Plenum KC PZPR.

W całokształcie naszego partyjno-wychowawczego działania należy w sposób zdecydowany przeciwstawiać się negatywnym zjawiskom występującym od czasu do czasu w naszym środowisku: plotce, czarnowidztwu, panikarstwu, bezradności i skłonności niektórych ludzi do bałaganiarstwa, które hamują kształtowanie pożądanych postaw ideowo-politycznych.

Okres najbliższy wymaga od nas ofensywnego propagowania programu budowy rozwiniętego społeczeństwa socjalistycznego oraz zadań wojska w jego urzeczywistnieniu, kształtowania poczucia żołnierskiej dumy ze społecznego, kulturalnego i ekonomicznego dorobku Polski Ludowej oraz jej wysoko ocenionej pozycji w świecie.

Realizacja tych zadań wymaga intensyfikacji działań ideowo-wychowawczych, w tym zwłaszcza patriotycznego i internacjonalistycznego, dalszego pogłębiania wiedzy o tradycjach narodowych i rewolucyjnych, popularyzacji czołowych postaci polskiego i międzynarodowego ruchu rewolucyjnego, wydobywania i pokazywania patriotyzmu kolejnych pokoleń, drogi naszego narodu do socjalizmu oraz roli partii w jej urzeczywistnieniu. Dobrym przykładem takiego działania jest sesja naukowa zorganizowana przez Organ Partyjno-Polityczny z okazji 35 rocznicy powstania Polskiej Partii Robotniczej, a także sesja poświęcona patronowi naszej uczelni gen. K. Świerczewskiemu.

W pracy wychowawczej należy eksponować i kultywować wartości Konstytucji PRL, symboli narodowych, sztandaru i przysięgi wojskowej. Należy popularyzować 60-lecie WSRP i dorobek ZSRR, nieustannie umacniać więzi ideowe z Armią Radziecką oraz innymi armiami państw socjalistycznych. W tym celu należy szerzej wykorzystywać doświadczenia z międzysojuszniczych ćwiczeń "TARCZA 76".

Głęboka prawda, że postawa patrioty-internacjonalisty weryfikuje się najpełniej w ofiarnej służbie dla kraju, narodu i sił zbrojnych, powinna stać się nieodłącznym elementem na-

szej świadomości. Szczerłość uczuć patriotycznych w socjalizmie mierzyć można jedynie stosunkiem do rzeczywistości społecznej, to znaczy do Polski socjalistycznej.

Towarzysze!

Posiadamy wszelkie przesłanki aby stwierdzić, że nastąpił dalszy wzrost świadomości społecznej kadry i słuchaczy, żołnierzy zasadniczej służby wojskowej i pracowników cywilnych. Wyraża się to przede wszystkim w dążeniu do jak najlepszego wykonywania postawionych zadań, do uczestnictwa w przodownictwie indywidualnym i współzawodnictwie zbiorowym.

Efektom ruchu przodownictwa i współzawodnictwa w 1976 r. było dalsze zintensyfikowanie procesu nauczania i wychowania, umacnianie tendencji jakościowych we wszystkich sferach akademickiego życia oraz umacnianie dyscypliny. Finałnym produktem było nadanie 2 tytułów "Zasłużony dla ASG", 20 - "Wzorowy Nauczyciel", 15 - "Wzorowy Pracownik", 19 - "Wzorowy Słuchacz", 84 - "Wzorowy Żołnierz" i 6 "Wzorowy Kierowca". Przyznano także miano przodującej - 1 katedrze, 1 wydziałowi, 2 grupom szkoleniowym, a 8 drużyn uzyskało miano "Drużyny Służby Socjalistycznej".

Ruch przodownictwa i współzawodnictwa został w naszej uczelni uznany za istotny czynnik zawodowej i społecznej aktywizacji; pomagający w zasadniczy sposób wykonać postawione przed akademią zadania. Najlepsze katedry i wydziały, przodujące grupy szkoleniowe słuchaczy oraz indywidualni przodownicy - to siła, która określa rytm pracy uczelni. Oddział Lotniczy, Katedra Wojsk Rakietowych i Artylerii, towarzysze posiadający tytuł przodownika i "Zasłużonego dla ASG WP" - to przykłady godne upowszechnienia i naśladowania. Ale mamy także niestety katedry i zespoły, które pomimo posiadania takich samych warunków jak zespoły przodujące - wyraźnie zostają w tyle, zarówno w dziedzinie szkolenia i wychowania, jak i dyscypliny.

Generalnie sprawę tę ujmując możemy stwierdzić, że proces umacniania dyscypliny w uczelni opiera się przede wszystkim o ukształtowane, względnie trwałe ideowo motyw działania kadry, słuchaczy i żołnierzy zasadniczej służby wojskowej.

Ich postawy rzutowały pozytywnie i w sposób wyraźnie dostrzegalny na zdyscyplinowanie akademickiego kolektywu.

Kadra uczelni wykonywała swoje obowiązki w 1976 r. sumiennie, z pełnym zaangażowaniem. Wyróżniała się zdyscyplinowaniem, nie popełniła żadnego przestępstwa, a 4 wypadki nadzwyczajne zaistniałe z winy kadry nie pociągnęły dla służby poważniejszych następstw.

W ubiegłym roku ukarano 4 oficerów kadry, 2 chorążych i 9 podoficerów zawodowych. Jednocześnie grupa ta otrzymała 1675 wyróżnień. Stosunek wyróżnień do kar ukształtował się jak 111,6 do 1.

Jest to jednak formalny wyraz dyscypliny. W dalszym ciągu nie może nas zadowalać w pełni dyscyplina wykonawcza części kadry, jakość i terminowość realizowanych zadań, mało skuteczne kształtowanie przez dowódców i innych przełożonych karność słuchaczy i żołnierzy zasadniczej służby wojskowej ich prezencji i elegancji.

Stała i systematyczna praca wychowawcza, wnikliwa praktyka dyscyplinarna oparta o gruntowną znajomość podwładnych przynosi pożądane i oczekiwane efekty. Akademicką działalność służbową, partyjną i społeczną w sferze dyscypliny należy podporządkować centralnemu hasłu obchodów XXX-lecia ASG WP, jakim jest "Wysoka ideowość i jakość w procesie nauczania i wychowania".

Towarzysze!

W działalności ideowo-wychowawczej ważne miejsce zajmuje praca kulturalno-oświatowa. Oceniamy, że w tej dziedzinie osiągnęliśmy znaczny postęp, zwłaszcza wśród słuchaczy. Wychodzimy bowiem z założenia, iż absolwent Akademii Sztabu Generalnego WP powinien mieć takie przygotowanie, aby obok wszechstronnej wiedzy fachowo-wojskowej - mógł z powodzeniem prezentować się jako działacz partyjno-polityczny, wychowawca i społecznik, wyróżniający się wszechstronnym rozwojem osobowości oraz wysoką kulturą - by mógł być mecenasem kultury w miejscu swej pracy.

Celowi temu służył zorganizowany przez Wydział Polityczny "Sejmik Kultury", którego materiały powinny być pomocne dla wszystkich: dla kadry i słuchaczy, organizatorów i konsumentów

kultury. Dyskusja w trakcie trwania Sejmiku pozwoliła opracować "Program rozwoju kultury w ASG WP na lata 1976-1980".

Jest to nasze wspólne osiągnięcie. Traktowane łącznie z codzienną działalnością Klubu stanowi realizację założenia, że praca kulturalno-oświatowa jest przedłużeniem procesu dydaktyczno-wychowawczego.

Trwałym dorobkiem działalności KO jest upowszechnianie filmów o patriotycznej i internacjonalistycznej treści. Uzupełnieniem tej działalności jest "Studium wiedzy o filmie współczesnym", w ramach którego wyświetlane są filmy z udziałem reżyserów i wybitnych aktorów. Gościliśmy w murach naszej uczelni twórców tej miary co: T. Łomnicki, Bohdan Poręba, Jerzy Pasendorfer i wielu innych.

Stałą działalnością Klubu jest systematyczne upowszechnianie wiedzy poprzez spotkania z przedstawicielami życia społeczno-politycznego, literatami, ekonomistami itp.

Warto również podkreślić, że w przedsięwzięciach kulturalno-oświatowych biorą coraz aktywniej udział członkowie działających na naszym terenie organizacji społecznych: ZSMP, Związków Zawodowych, PTTK, ORW i WKS "KADRA".

Działacze społeczni i instancje tych organizacji widzą w działalności kulturalno-oświatowej istotny element wszechstronnego wzbogacania osobowości, instrument kształtowania właściwych stosunków międzyludzkich oraz kształtowania socjalistycznych zasad współżycia społecznego, a także - środek kształtujący u ludzi ich wysoką sprawność oraz aktywność zawodową i społeczną.

We wszystkich dziedzinach naszej działalności, najważniejszą inspirującą rolę spełniała akademicka organizacja partyjna. Jej działalność ogniskuje się wokół najważniejszych problemów akademickiego życia, jest ona inspiratorką wielu wartościowych akcji i przedsięwzięć. Nastąpił dalszy wzrost znaczenia grup partyjnych, ich miejsca i funkcji w grupie szkoleniowej, katedry, wydziału i oddziału. Podstawowe organizacje partyjne wpływały i kształtowały partyjny klimat szkolenia i służby wojskowej, właściwe socjalistyczne stosunki międzyludzkie, w ich działaniu leżała troska o sprawy socjalno-bytowe kadry i słuchaczy uczelni. Uczelniana organizacja partyjna

ugruntowała i umocniła swoją pozycję współgospodarza uczelni, stała się faktyczną oporą komendy i dowódców w realizacji podstawowych funkcji akademii.

Szanowni Towarzysze!

Zespolenie kolektywów partyjnych i doskonalenie metod ich pracy - to jeden z podstawowych warunków podnoszenia na wyższy poziom jakości i efektywności pracy politycznej, ideowo-wychowawczej, naukowo-badawczej i organizacyjnej w naszej uczelni. O sile i skuteczności działania każdego kolektywu partyjnego decydują dwa integralnie ze sobą związane elementy - komunistyczna postawa jego członków oraz umiejętność zorganizowanego, zespołowego działania.

Podstawowym forum pracy polityczno-organizacyjnej i ideowo-wychowawczej jest zebranie podstawowej organizacji partyjnej. W toku dyskusji na zebraniu partyjnym powinny kształtować się poglądy i postawy członka partii. Na zebraniu partyjnym jest miejsce na otwartą i szczerą dyskusję oraz pryncypialną krytykę wszystkich nieprawidłowości i braków. Na tym forum dokonywać należy odpowiedzialnych, wnikliwych ocen postaw członków partii, omawiać wszystkie ich sprawy oraz węzłowe problemy ideologiczne, polityczne, naukowe i społeczno-gospodarcze.

Niepokoić powinno każde milczące zebranie partyjne, każdy fakt, że prawdziwa wymiana poglądów i autentyczna dyskusja zaczyna się po zakończeniu zebrania.

Podstawowe organizacje i grupy partyjne powinny być przykładem prawdziwie socjalistycznych stosunków międzyludzkich, ideowości i zaangażowania w sprawy społeczne i polityczne, wzorem rzeczowego i nowoczesnego, wybiegającego w przyszłość podejścia do zadań ogólnospołecznych i zadań uczelni.

Uważam, że zbliżająca się kampania sprawozdawczo-wyborcza będzie dobrze służyć wnikliwej ocenie ludzi, metod działania oraz uzyskanych wyników.

Jak każda kampania sprawozdawczo-wyborcza w partii, tak i obecna będzie miała do spełnienia następujące zadania:

- 1/ dokonać oceny całokształtu działalności organizacji partyjnych, pełne statutowe rozliczenie władz oraz indywidualnie - każdego członka i kandydata partii z całokształtu działal-

ności, a zwłaszcza z realizacji uchwały z poprzedniego zebrania sprawozdawczo-wyborczego;

- 2/ nakreślenie konkretnych, realnych i ambitnych programów działania na okres nowej kadencji;
- 3/ dokonanie wyboru nowych władz, gwarantujących pełne i twórcze zrealizowanie nakreślonego programu działania.

W kampanii sprawozdawczo-wyborczej, a szczególnie w czasie zebrania grup partyjnych, podstawowych organizacji partyjnych i akademickiej konferencji partyjnej należy przede wszystkim dokonać wnikliwej analizy i oceny stopnia realizacji uchwał i programów działania uchwalonych przed trzema laty, uzupełnianych w okresie całej kadencji nowymi aktualnymi zadaniami wynikającymi z uchwał VII Zjazdu i plenarnych posiedzeń KC PZPR.

Rzetelnego i wnikliwego opracowania wymagają referaty sprawozdawcze z działalności komitetów POP. Winny one zawierać ocenę pracy grup partyjnych, postaw członków partii w realizacji ich służbowych, partyjnych i społecznych powinności, pokazywać przodujących aktywistów partyjnych, jak również i tych, którzy pracują poniżej swoich możliwości. Treść referatu sprawozdawczego musi dać pełny obraz wyników pracy POP we wszystkich dziedzinach życia, ukazać faktyczne efekty partyjnej działalności, wskazać na słabość w pracy, przeanalizować ich przyczyny i określić drogi ich przezwyciężenia.

Dyskusja na zebraniach powinna dać odpowiedź na pytanie: w jakim stopniu praca grupy partyjnej /bądź podstawowej organizacji partyjnej/ przyczyniła się do zrealizowania zadań służbowych i partyjnych - postawionych przed określonym ogniwem organizacyjnym uczelni.

Szczególnego potraktowania w dyskusji wymagają problemy intensyfikacji działalności ideowo-politycznej, dydaktyczno-wychowawczej i naukowo-badawczej w świetle zadań wytyczonych przez VII Plenum KC PZPR, dyrektywę MON i program rozwoju ASG WP.

Przedyskutowania wymaga problem kształtowania stanu moralno-politycznego, dyscypliny i socjalistycznych stosunków międzyludzkich.

Wszystkie te problemy należy szczególnie wnikliwie i konkretnie omówić na zebraniach sprawozdawczo-wyborczych grup partyjnych.

Wypracowane w czasie zebrania sprawozdawczo-wyborczego wnioski stworzą podstawę treści programu działania POP na okres kolejnych dwóch lat, co ujęte ma być w konkretnej uchwale zebrania partyjnego.

Nad treścią uchwały należy popracować, bardzo odpowiedzialnie przemyśleć ją ze wszystkimi szczegółami, uwzględniając te zadania, które organizacja partyjna powinna wykonać w najbliższej kadencji. Należy również określić sposoby wykonania tych zadań.

Bardzo odpowiedzialnym zadaniem zebrania sprawozdawczo-wyborczego jest wybór nowych komitetów POP oraz grupowych partyjnych. W ich składzie winni znaleźć się najlepsi towarzysze, cieszący się wysokim autorytetem w swoim środowisku, aktywiści partyjni, przodownicy.

Praktyka dowodzi bowiem, że o prężności i efektywności działania grup, czy podstawowej organizacji partyjnej w poważniejszym stopniu decyduje kierownik grupy bądź komitet POP i jego sekretarz.

W czasie zebrań sprawozdawczo-wyborczych podstawowych organizacji partyjnych wybierani będą również delegaci na XVI Konferencję Sprawozdawczo-Wyborczą akademickiej organizacji partyjnej. W tym wypadku również należy zapewnić, by mandatem delegata obdarzyć towarzyszy wyróżniających się, aktywnych pod każdym względem. Przecież spośród nich Konferencja ma obowiązek wybrać nowy Komitet Partyjny Uczelni.

W przygotowanie i przeprowadzenie na wysokim poziomie ideowym zebrań sprawozdawczo-wyborczych podstawowych organizacji partyjnych i grup partyjnych powinni z pełnym partyjnym zaangażowaniem włączyć się wszyscy szefowie ogniw organizacyjnych, wszyscy dowódcy i inni przełożeni.

Towarzysze!

Wasze wystąpienia na zebraniach sprawozdawczo-wyborczych partyjna postawa, służbowe i życiowe doświadczenie, znajomość problemów i zadań oczekujących realizacji, życzliwa i wnikliwa

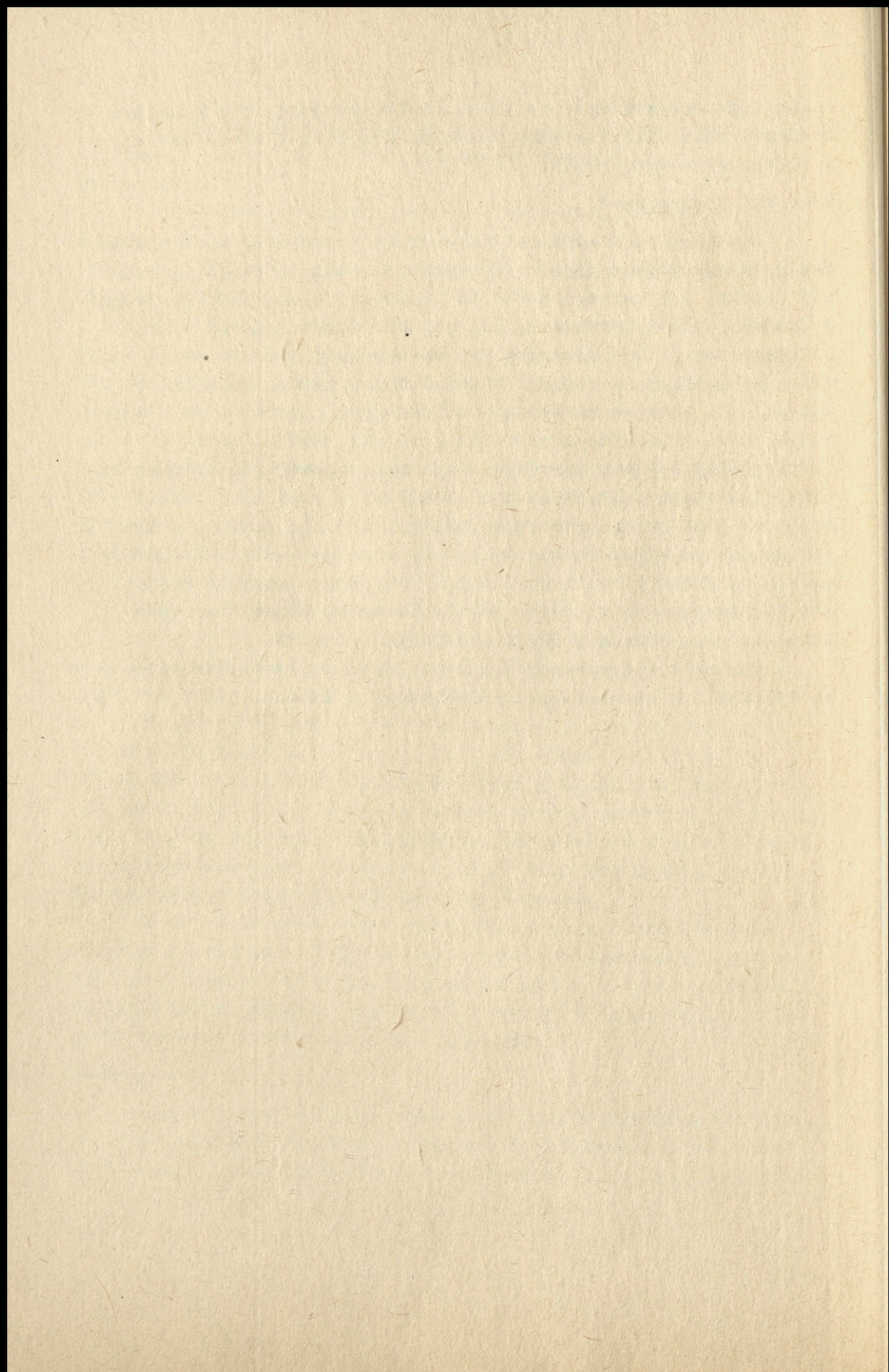
ocena tego wszystkiego, co dany, często podległy Wam kolektyw dokonał, będą miały istotny wpływ na przebieg i efekt zebrań sprawozdawczo-wyborczych.

Szanowni Towarzysze!

Jesteśmy członkami partii - przewodniej siły narodu i na nas spoczywa główny ciężar odpowiedzialności za pomyślny rozwój Polski, a w szczególności za pomyślny rozwój ASG WP. Praca z ludźmi i wśród ludzi - to dzisiaj obowiązek każdego polskiego komunisty, który powinien być zawsze agitátorem partii, poczuwającym się do odpowiedzialności nie tylko za realizację uchwał, ale również za klimat polityczny i nastroje, przekonującym ludzi i broniącym odważnie polityki partii.

"Każdy członek partii - mówił na krajowej naradzie sekretarzy instancji partyjnych tow. E.Gierek - musi mieć świadomość, że jego praca, głoszone poglądy, a także postawa w życiu prywatnym składają się na opinię o całej partii. Jesteśmy partią walczącą o realizację socjalistycznych zasad i każdy, kto do niej wstępuje bierze na siebie dobrowolnie obowiązek potwierdzania czynem i słowem ideowego wyboru".

Musimy o tym wszyscy pamiętać, musi to być nasza wytyczna działania w nadchodzących miesiącach i latach.

DYSKUSJA

a/ WYSTAPIENIE SEKRETARZA POP-1 TOW. PŁKA Z. SOKALSKIEGO

Towarzysze - w swoim wystąpieniu zamierzam poruszyć sprawę zaangażowania patriotycznego, która tak wyraziście została postawiona na VII Plenum KC PZPR, która była i podsumowaniem i wytyczną do dalszej działalności w tym zakresie.

Zaangażowanie ideologiczne i zawodowe nie jest czymś nowym w naszej uczelni, lecz powinniśmy zrozumieć jak je widzimy w naszej organizacji jako członkowie partii, czyli ci, którzy chlubią się posiadaniem legitymacji partyjnej, dowodem przynależności do partii leninowskiej - mianem komunisty. Kim jest komunista?

Towarzysz E.GIEREK na spotkaniu w Sosnowcu powiedział: "...być komunistą to świadomy wybór ideowy i moralny, to decyzja, jaką podejmuje się na całe życie i za jaką całym życiem ponosi się odpowiedzialność..."

Tak więc złożenie deklaracji partyjnej, to zobowiązanie do rzetelnej pracy, do bezwzględnego wykonywania rozkazów przełożonych.

Zaangażowanie powinniśmy widzieć przede wszystkim na płaszczyźnie ideologicznej; ponieważ w moim przekonaniu wynikają stąd osiągnięcia w pracy /służbie/.

Towarzysze z POP-1 biorą żywy udział w życiu naszego społeczeństwa oraz interesują się wydarzeniami na arenie światowej. W dyskusjach na zebraniach i w potocznych rozmowach wyrażają swoje poglądy i poparcie dla polityki partii, a na swoim odcinku pracy realizują uchwały VI i VII Zjazdu i Plenów. Szczególnie gorąco były dyskutowane problemy VII Plenum.

W okresie nasilającego się rewizjonizmu na Zachodzie i działalności "przegranych polityków" oraz marginesu społecznego właściwie widzieli swoją rolę jako członków partii, naukowców akademickich.

Wiele uwagi poświęcono tym sprawom w naszej uczelni. U nas organizowaliśmy zebrania ideologiczne, na które zapraszaliśmy tow. ŻUCHOWSKIEGO, GŁODOWSKIEGO, ANTOSIKA. Były to owocne zebrania.

Część naszych towarzyszy brała udział w spotkaniach z młodzieżą studencką Warszawy, Kielc, Radomia, Gdańska, woj.

Krośnińskiego. Do wyróżniających się należeli tow. KACZMAREK, KALINOWSKI, ŁEPKOWSKI, NOŻKO.

W ostatnim okresie położono nacisk na pogłębienie treści materiałów VII Plenum - przybliżenie tej treści członkom partii i popularyzacja ich w społeczeństwie, w gronie rodziny - podstawowej komórce społeczeństwa.

Nasze zaangażowanie, towarzysze, nauczycieli akademickich całej uczelni powinno i musi prowadzić do lepszej jeszcze niż dotychczas pracy w celu opracowywania materiałów na najwyższym poziomie, na stworzeniu takiej bazy naukowej, dla samodzielnej pracy słuchaczy i nauczycieli akademickich oraz takich form prowadzenia zajęć, aby finalny produkt - absolwent ASG WP był jak najlepiej przygotowany do pracy w jednostce. Jest to jedna z wizytówek naszej uczelni, która powinna posiadać szczególną rangę w roku jubileuszu XXX-lecia ASG WP.

Tow. W. JURA w referacie wprowadzającym sylwetkę słuchacza ujął w czterech zasadniczych płaszczyznach:

- 1/ erudyta marksizmu-leninizmu;
- 2/ erudyta taktyczno-operacyjny;
- 3/ ekspert polityczno-militarny;
- 4/ wzór kultury.

Aby móc te cechy wyrabiać u naszych słuchaczy, należy przede wszystkim wyrobić je u siebie - jest to chyba podstawą dobrej pedagogiki.

Wiele uwagi i czasu poświęcono i poświęca się na pracę wychowawczą z młodymi nauczycielami akademickimi. Biorą oni żywy udział w całokształcie spraw związanych z życiem katedry. Opracowują wspólnie materiały szkoleniowe ze starszymi kolegami i otrzymują ciągłą pomoc w rozwiązywaniu problemów metodologicznych i merytorycznych.

Zaangażowanie naszych towarzyszy przejawiało się również w przyswajaniu zadań wynikających z programu rozwoju ASG WP na lata 1976-80 do 1990 r., a w nim szczególne miejsce zajmowała ich realizacja w świetle dyrektywy MON 1976-80, rozkazu szkoleniowego na rok 1977 oraz wytycznych komendanta ASG WP.

POP-1 zrzesza w swoim składzie Katedrę Strategii, Katedrę Sztuki Operacyjnej i słuchaczy PSOS, stąd też wynika specyfika i problematyka grup partyjnych.

Towarzysze z Katedry Strategii włączyli się aktywnie do procesu dydaktycznego. W wykonanych opracowaniach rozwiązywali problemy w takiej skali po raz pierwszy - wychodząc poza akademię.

Wymagało to od nich pełnej mobilizacji i zaangażowania całego kolektywu katedry, tym bardziej, że prace wykonywane były przy współudziale towarzyszy spoza naszej uczelni.

Zadania te zostały rozwiązane pozytywnie. Z Katedry Strategii wyszło już wiele opracowań, które na trwałe weszły do dorobku naszej myśli wojskowej. W trakcie opracowania są tematy, które jeszcze w bieżącym roku zostaną przedstawione na sesji naukowej z udziałem przedstawicieli sił zbrojnych państw członków UW.

Na uwagę zasługuje inicjatywa i pomysłowe urządzenie gabinetu Katedry Strategii niewielkimi nakładami finansowymi i bardzo dużym zaangażowaniem społecznym przy udziale bezpartyjnych pracowników cywilnych katedry.

Towarzysze z Katedry Sztuki Operacyjnej angażowali się szczególnie w tym roku do opracowania wspólnych tez do ówczeń i modernizacji ćwiczeń.

Obecnie główny wysiłek skierowany jest na przygotowanie słuchaczy do egzaminów końcowych - egzaminów w roku jubileuszu akademii. Słuchacze zdając egzaminy powinni wykazać się, że są przygotowani do dalszej służby w jednostkach wojskowych.

Na ukończeniu znajdują się materiały ze sztuki operacyjnej na pierwszy rok studiów - przy przejściu na nowy program nauczania.

W dalszym ciągu towarzysze zaangażowani są we współpracy z innymi uczelniami wojskowymi, na którym ASG WP sprawuje patronat.

Towarzysze z naszej organizacji, jak i z innych brali udział w ćwiczeniu "ZACHOD-77". Podobnie jak w ćwiczeniu "TARCZA-76" swoją postawą i zachowaniem godnie reprezentowali naszą uczelnię.

Jednym z głównych zadań powinno być pełne zaangażowanie do wdrażania Tymczasowego Regulaminu Organizacyjnego ASG WP. Dlaczego jest to jednym z głównych zadań wyjaśnić nie ma potrzeby - jest to oczywiste.

U nas regulamin został omówiony po linii służbowej i partyjnej - postawione zostało zadanie do bezwzględnego jego przestrzegania i wdrażania w codziennej pracy.

Wymieniłem jedynie część zadań, które zostały wykonane i są wykonywane jedynie dzięki bardzo dużemu zaangażowaniu - praca w godzinach pozasłużbowych.

Zrozumienie zadań stojących przed nami i postawa towarzyszy świadczy o ich zaangażowaniu. Powinniśmy właściwie rozumieć czym jest przynależność do partii - to nie przywilej lecz branie szczególnej odpowiedzialności za socjalistyczną Polskę, za jej sprawy, za swoją dla niej pracę.

Członkostwo partii zobowiązuje do ideowości i dyscypliny, do przodowania w pracy na swoim odcinku, do rzetelnego stosunku do kolektywu, do moralnego postępowania w życiu osobistym.

Powinniśmy ciągle się zastanawiać czy to co wykonujemy nie można zrobić lepiej. Takiej postawy, takiego zaangażowania wymaga od nas partia, wymagają tego od nas przełożeni i taką powinniśmy odczuwać potrzebę.

b/ WYSTĄPIENIE ZASTĘPCY SZEFA ODDZIAŁU NAUKOWEGO - TOW. pika
W. WYDRY

Prace naukowe mają olbrzymie znaczenie. Podkreśla to stale nasze kierownictwo partyjno-rządowe i szczególnie tow. Edward Gierek. Istotna waga tych prac była również bardzo mocno akcentowana na VII Plenum naszej partii. Byłoby więc trudem ciągle powtarzanie, że praca naukowo-badawcza stanowi drugi - obok pracy dydaktyczno-wychowawczej - podstawowy kierunek działalności Akademii Sztabu Generalnego WP. Dzisiejsza narada nie powinna także stanowić forum dla przedstawiania okazałego, zwłaszcza w ostatnim okresie, dorobku naukowego uczelni i jej wkładu do rozwoju socjalistycznej teorii wojskowej. Musimy tu raczej obiektywnie stwierdzić, że obecny poziom rozwoju pracy naukowej i jej wyniki wciąż jeszcze nie są na

miarę rangi Akademii Sztabu Generalnego WP - najwyższej szkoły dowódczo-sztabowej ludowego Wojska Polskiego, nie całkiem za - spokajają nasze ambicje i aspiracje, nasze rosnące przecież stale wewnętrzne potrzeby uczelniane i potrzeby sił zbrojnych.

Przyczyny występujących niedomagań są różnorodne i złożone, przy czym źródła części z nich znajdują się poza uczelnią, od niej niezależnych. Ale niewątpliwie zależy od niej w dużym stopniu zapewnienie odpowiedniego poziomu planowania i organizowania pracy naukowej, które - jak stwierdził minister Obrony Narodowej, gen. armii Wojciech Jaruzelski - mają same w sobie charakter poczynąń naukowych oraz determinują prawidłowy i skuteczny przebieg właściwych badań.

Planowanie i organizowanie pracy naukowej w Akademii Sztabu Generalnego WP odbywa się w układzie organizacyjno-funkcyjnym, pionowym. Ogólnie rzecz biorąc można w nim wyróżnić dwa szczeble: ogólnoakademicki i katedralny.

Na szczeblu ogólnoakademickim podstawowym dążeniem w planowaniu i organizowaniu działalności naukowo-badawczej jest uzyskanie - kierując się planem perspektywicznego rozwoju Akademii Sztabu Generalnego WP w latach 1976-1990 - właściwej koncentracji wysiłków, zgranej koordynacji poszczególnych badań oraz kompleksowego ujęcia problemów stosownie do założonych celów i zamierzonych wyników.

Jesteśmy zdania, że w zasadzie zdołaliśmy zbliżyć się znacznie do takiego stanu. Pod tym względem w porównaniu do lat ubiegłych, mimo że niektóre sprawy nadal oceniamy krytycznie, mamy obecnie znacznie lepszą sytuację. Wytyczyliśmy pięć względnie stałych kierunków problemowych oraz zogniskowaliśmy wokół nich prawie całą tematykę naszych badań. Na każdym kierunku określiliśmy 1-2 zasadnicze problemy, którym podporządkowaliśmy poszczególne tematy, zagadnienia i szczegółowe zadania badawcze. Do systemu prac naukowo-badawczych włączyliśmy rozprawy habilitacyjne i doktorskie, a także związaliśmy z nimi tematykę prac dyplomowych i kursowych słuchaczy. Jako główny kierunek badań określiliśmy oczywiście kierunek dotyczący teorii sztuki wojennej.

Plan badań naukowych skonstruowaliśmy w taki sposób, że nie ma w zasadzie katedry, która nie miałaby do rozwiązania

wyraźnie wyznaczonego co najmniej jednego zasadniczego zadania - problemu naukowego, przy czym problemy rozwiązywane z zaangażowaniem potencjału poszczególnych katedr najczęściej wiążą się logicznie ze sobą, uzupełniają wzajemnie, stanowią niejednokrotnie części większego problemu lub grupy problemowej.

Plan badań rodził się długo, może nawet zbyt długo. Byliśmy tu związani odgórnymi dokumentami dyrektywnymi. Ale z drugiej strony, okoliczność powyższa sprzyjała znakomicie "dojrzeniu" tego zasadniczego dokumentu. Dokonał się głębokiej analizy minionego pięciolecia, każdy ważny problem planistyczny był szeroko dyskutowany, a jego rozwiązanie konsultowane z katedrami i meldowane poprzez zastępcę komendanta ds. naukowych komendantowi akademii, gen.dyw. Bolesławowi Chocha. Powstaniu planu pomogła w dużym stopniu Rada Naukowa uczelni, poświęcając wiele swoich posiedzeń właśnie zagadnieniom związanym z budową planu oraz rozpatrując często wynikającą z niego problematykę. W rezultacie Akademii Sztabu Generalnego WP ma dobry plan prac naukowo-badawczych, o czym świadczy m.in. zatwierdzenie go bez zastrzeżeń przez szefa Sztabu Generalnego WP, gen. broni Floriana Siwickiego.

Zdajemy sobie jednak z tego sprawę, że wszystkie doskonalące ogólnoakademickie zabiegi planistyczno-organizacyjne tylko wówczas spełnią pozytywną rolę, gdy zostaną poparte odpowiednią działalnością na następnym szczeblu - katedralnym.

I właśnie tej sprawie - jakości planowania i organizowania życia naukowego w katedrach, zespołach badawczych, pracy naukowej poszczególnych nauczycieli akademickich musimy poświęcić szczególnie wiele uwagi - doskonaląc jego metody, zapewnić możliwość twórczych dyskusji, tworzenia szkół naukowych, specjalizacji w obranych tematach itp, a także stale dbać o rzeczowe rozliczanie się z kolejnych etapów badań i z ich końcowych wyników.

Podstawowymi dokumentami planistyczno - organizacyjnymi komórek dydaktyczno-naukowych akademii, jeśli chodzi o działalność naukowo-badawczą, są ich plany pracy naukowej, karty problemów lub tematów naukowych oraz szczegółowe /rozwinęte/ plany rozwiązania poszczególnych problemów.

Chociaż wszystkie te dokumenty są niezmiernie ważne z punktu widzenia sprawnego i skutecznego przebiegu procesów badawczych oraz dają dużą możliwość twórczego wyżycia się i współpracy wręcz wszystkich pracowników danej komórki, to jednak wydaje się, że największe znaczenie mają szczegółowe plany rozwiązania problemów naukowych.

Szczegółowy plan rozwiązania problemu naukowego powinien wynikać z ogólnego planu pracy naukowej komórki dydaktyczno-naukowej oraz stanowić swoiste uzupełnienie i rozwinięcie karty problemu. Plan ten /zwany niekiedy również planem koordynacyjnym/ opracowuje kierownik zespołu badawczego lub szef katedry, obrazując podział problemu na tematy i zadania badawcze, terminy ich wykonania oraz pracowitość, rozdział zadań między wykonawców, etapy badań, ich koordynację i podział środków finansowych. W związku z tym powinien on być tak opracowany, by tworzył podstawę do operatywnego kierowania pracą zespołu lub podzespołów badawczych i ich rozliczania z wykonanych zadań.

Niewątpliwie opracowanie takiego dokumentu jest niemożliwe bez otrzymania odpowiedniego planu ogólnego, a zwłaszcza bez twórczego i przemyślanego działania zarówno kierownika, jak i całego zespołu badawczego. Od odpowiedniego właśnie podejścia każdego członka zespołu - członka partii do tej kwestii i jego postawy partyjnej zależy ta przysłowiowa połowa sprawy badawczej, tj. opracowanie należytej bazy wyjściowej, zapewniającej późniejsze sprawne działanie i w konsekwencji uzyskanie jak najwyższych wyników przy jak najmniejszych nakładach.

Problem ten jest jeszcze bardzo ważny dlatego, że rozwiązane plany rozwiązania problemów opracowujemy po raz pierwszy i że bez odpowiedniego doświadczenia w tym zakresie nie będziemy w stanie dokonać właściwej korekty wszystkich naszych planów w związku z mającym nastąpić już w najbliższym czasie przejściem Akademii Sztatu Generalnego WP na dwuwydziałową strukturę organizacyjną i wprowadzaniem nowego programu nauczania.

Drugi problem działalności naukowo-badawczej Akademii Sztatu Generalnego WP, którego rozwiązanie w dużej mierze zależy od właściwej postawy członków partii i odpowiedniej atmosfery w komórkach dydaktyczno-naukowych, stanowi pogłębianie

kwalifikacji naukowych każdego z nas, a szczególnie doktoryzacja kadry uczelni. Wysokie kwalifikacje naukowe nauczycieli akademickich są nieodzowną podstawą i zasadniczym warunkiem wysokiej jakości życia naukowego katedr i całej akademii.

Problem kształcenia i doskonalenia kwalifikacji naukowych należy rozpatrywać zarówno przez pryzmat stojących przed nami zadań naukowych, jak i w aspekcie kontynuacji wysiłków w celu podniesienia rangi i prestiżu naukowego uczelni. Uwzględnić również musimy proces odchodzenia części kadry naukowej do rezerwy.

Mamy w dziedzinie kształcenia i doskonalenia kadr naukowych opracowany plan wieloletni do 1990 r. i plan pięcioletni, szczegółowo co roku analizowany i aktualizowany. Ale nasze planowe wysiłki muszą się stale nasilać i ani na moment nie możemy wypuścić kształcenia kadr naukowych z pola widzenia. Musimy także skupić maksimum wysiłku na jakości i efektywności studiów doktoranckich, zwracając zwłaszcza uwagę na przedmiot metodologii badań. Należy stopniowo przysjać zasadę, że każdy młody nauczyciel akademicki w ciągu 4-6 lat po przyjeździe do akademii doktoryzuje się, przy czym duża część młodych oficerów powinna to czynić na drodze studiów doktoranckich i że w studiach tych katedry widzą główne źródło otrzymywania wysoko wykwalifikowanej kadry.

Rozważając sprawę doktoryzacji winniśmy ponadto uwzględnić, że równolegle do zadania zaspokajania w tej dziedzinie potrzeb własnych stoją przed nami bardzo poważne zadania w zakresie przygotowania kadr naukowych o profilu dowódczo-stabowym dla sił zbrojnych, przede wszystkim zaś dla szkół oficerskich.

Jest rzeczą bezsporną, że poważne zadania w zakresie doktoryzacji oraz podnoszenia kwalifikacji naukowych kadry akademickiej nie mogą być rozwiązywane bez wytworzenia wokół tej sprawy odpowiedniego klimatu. Wydaje się, że najważniejsze jest tutaj głębokie zrozumienie jej dużego, decydującego znaczenia we wszystkich komórkach dydaktyczno-naukowych oraz gotowość każdego nauczyciela - członka partii do długotrwałego wysiłku twórczego i związanych z nim wyrzeczeń.

Postulujemy wreszcie, by uzyskiwane wyniki w zakresie

badań i pogłębiania kwalifikacji naukowych stały się organicznym składnikiem oceny postawy i osiągnięć każdego członka partii i każdej komórki dydaktyczno-naukowej Akademii Sztabu Generalnego WP.

c/ WYSTĄPIENIE SEKRETARZA POP-17 - TOW. pika E. SAMARCEWA

Szanowni Towarzysze!

Pragnę zabrać głos na temat - rozmów indywidualnych

Refleksje opierać będę na ponad czteroletniej działalności w tej organizacji. Rozmowy indywidualne nie stanowią niczego nowego w życiu organizacji partyjnej, istnieją od momentu jej powstania. Zmieniały się jednak treści i formy rozmów, które były determinowane celami /celem/.

Na przykładzie naszej POP chciałbym pokazać jakim prze-wartościowaniom ulegała treść i forma rozmów.

Na początku lat 70 w naszej POP rozmowy miały charakter wynikający z konieczności ich prowadzenia to znaczy, że zaistniałe sprawy lub już problemy zmuszały komitet do ingerencji. Doprowadzało to do tego, że sprawy były już nabrzmiałe i trudniejsze do rozwiązania.

Na przełomie 1972 roku rozmowy indywidualne z 1/3 członków POP stały się przedmiotem konkretnych planów organizacji. Rozmowy prowadzone były - ogólnie rzecz biorąc w dwóch płaszczyznach:

- 1/ to rozmowy z towarzyszami, którzy mieli pewne kłopoty bądź to natury służbowej, bądź osobistej;
- 2/ rozmowy z towarzyszami, którzy wyróżniali się w naszym środowisku.

W 1973 roku doszła jeszcze jedna płaszczyzna - jeśli już tak nazwałbym poprzednie - były to rozmowy z nowo przybywającymi młodymi nauczycielami akademickimi.

Wszystkie te formy rozmów miały pomagać komitetowi i całej organizacji partyjnej, do bardziej trafnego planowania i

realizacji pracy partyjnej w katedrze. Nie świadczy to, że nie popełnialiśmy błędów. Jednym z najważniejszych, którym obciążony jest komitet POP, to sprawa tow. mjr. Kaczmarka. Zbyt późno rozpoczęliśmy rozmowy, a tych które były prowadzone nie doprowadziliśmy do końca. Przy wcześniejszym rozpatrywaniu tej sprawy tow. Kaczmarek zrezygnowałby z kursu doktoranckiego już w 1975 r., a nie jak to miało miejsce w 1976 roku. Może nie stracilibyśmy dobrze zapowiadającego się nauczyciela akademickiego i dziś nie przebywałby w szpitalu w Żarach po wypadku drogowym.

VII Zjazd PZPR obligował nas do innych form rozmów, których celem jest indywidualne rozliczenie każdego członka naszej POP z nałożonych i wykonanych zadań służbowych, partyjnych i społecznych. Przed każdą rozmową zaciągamy opinii od szefa katedry, dowódców kursów i te stanowią podstawę do rozliczeń z zadań służbowych.

Przy tak prowadzonej pracy istnieje konieczność prowadzenia rozmów nieplanowych, wynikających z danej chwili. Taka konieczność zaistniała obecnie po ówczeniu szkieletowym. Komitet i cała organizacja partyjna musi być poinformowana co było przyczyną niepełnego wywiązania się niektórych towarzyszy z nałożonych na nich w tych ówczeszeniach zadań.

Na zakończenie pragnę podkreślić, że przedstawiłem nasze założenia i prowadzenie rozmów. Są jeszcze w naszej organizacji sprawy niezakończony, które zakończymy do lipca tego roku.

Poruszony problem jest bardzo ważny i wiele znaczący w życiu organizacji partyjnej. Trudno jest decydować z ludźmi o ludziach, by nie robić błędów i my je też popełniamy. Chodzi o to, by robić ich coraz mniej, a w tym pomóc nam mogą inne organizacje partyjne, które w tym przedmiocie mają bardziej sprawdzane formy i treści pracy.

Dziękuję towarzyszą za uwagę.

W systemie każdej działalności, zwłaszcza tej, której poświęcamy się profesjonalnie w naszej uczelni, istotną rolę odgrywa cel, jaki przed nią stawiamy. Warto przypomnieć, że celem tym ma być tak ukształtowana przez nas osobowość słuchacza, by był on w pełni przygotowany do wykonywania zadań, jakie postawi przed nim przyszłe pole walki.

Jest to cel bardzo istotny, a jego osiągnięcie nie jest łatwe między innymi dlatego, że z perspektywy dnia dzisiejszego możemy tylko w ogólnym zarysie określić kontury przyszłej walki zbrojnej. Możemy powiedzieć jedynie z całą pewnością to, że stworzy ona wiele nieznanych i nieprzewidzianych sytuacji, wyłoni szereg trudnych i zaskakujących problemów. Traktujemy je jako niewiadome, które postawią obecnego naszego słuchacza przed koniecznością trudnej oceny i wyboru, szukania nowych, dotychczas nieznanych rozwiązań.

Dlatego uważam, że na dzisiejszej naradzie warto zaznaczyć, że nasz odpowiedzialny obowiązek winien być wykonywany - jak się wydaje - tak, by nasza działalność nie prowadziła do kształtowania słuchacza ślepo hołdującego autorytetom, posiadającego stereotypowe nawarstwienia w systemie myślenia, sztywne nawyki i rutynę w działaniu. Zamiast nich winniśmy kształtować: krytycyzm, zmienność, plastyczność, twórcze i innowacyjne nastawienie. Te właściwości, wydaje się, miał komendant naszej uczelni na myśli, gdy na omówieniu ćwiczenia szkieletowego przeprowadzonego w tym roku z udziałem słuchaczy III kursów mówił, że mamy obowiązek kształcić tak w ASG WP, by jej absolwenci umieli twórczo rozwiązywać problemy dowodzenia na przyszłym polu walki.

Jeżeli mamy właśnie tak kształcić, to powinniśmy jeszcze bardziej zacieśnić nauczanie z wychowaniem. Takiego absolwenta, o jakiego nam chodzi nie da się nauczyć. Trzeba jego wychować. A dążąc do wychowania, musimy - jak się wydaje - prze-wartościować w naszej świadomości samo słowo "wychowanie". Nie może ono oznaczać czynności związanych z kształtowaniem jedynie moralnej strony słuchacza. Musi ono dotyczyć cało-kształtu naszego oddziaływania mającego właśnie ten cel, o którym na wstępie mówiłem.

Wydaje się, że do pewnego czasu pokutowało wśród niektórych towarzyszy przekonanie, że sprawa wychowania - to sprawa Wydz. Politycz. ASG WP, Katedr Nauk Społecznych, ewentualnie kierowników grup i kursów. Przy czym działalność wychowawczą ma polegać przede wszystkim na dobieraniu odpowiednich metod docierania do słuchacza, jego przekonywania i odpowiedniego nastawiania przy pomocy tych metod.

Jest to towarzysze zdaje się tylko częściowo słuszne. Współczesna pedagogika mówi nam stale, a nasze doświadczenia potwierdzają, że wychowanie ma zakres bardzo szeroki i obejmuje wszystko co się dzieje w instytucji powołanej do wychowania. Pomijając dziedziny może nieco dla nas odleglejsze, np. dziedziny zaopatrzenia, administrowania, organizowania odpoczynku dla słuchaczy i kadry, chociaż i one są bardzo cenne z wychowawczego punktu widzenia, pragnę zająć się w kilku słowach tymi, które z naszą bezpośrednią działalnością najbardziej się łączą.

Oto działalność w dziedzinie opracowania i doskonalenia programu studiów. Błędy lub niedopatrzeń w tym zakresie mogą być tak brzemienne w skutkach, że stosowanie najbardziej wychowawczych metod nie doprowadzi do celu. Wystarczy np. ustalić niewłaściwą proporcję między wykładami a seminariami, zajęciami praktycznymi a teoretycznymi, by przekonać się jak kształtują się pożądane właściwości dowódcy przyszłego pola walki. To samo możemy odnieść do proporcji godzin na poszczególne przedmioty, a zwłaszcza ich treści. Z dużą troską trzeba zaznaczyć, że nikt u nas nie prowadził badań w tym zakresie. Ciągłe kierujemy się tu intuicją i osobistym wyczuciem, mimo iż ciągle podkreślamy konieczność naukowego spojrzenia na tę sprawę. Badania, które podejmuje w tym zakresie Instytut Dydaktyki nie mogą rozwiązać wszystkich problemów.

Nie można pominąć przy tym kwestii wykreślenia z programu całych przedmiotów, które nie tylko zdały u nas egzamin, ale są wprowadzane w wielu uczelniach uchodzących za przodujące. Mam tu na myśli między innymi pedagogikę wojskową. Twierdzenie, że pedagogika jest w naszym programie zbędna ze względu na to, że występuje w programach szkół oficerskich należałoby zrewidować. Szkoła oficerska wykonuje zadanie tylko za

siebie, nie wyręcza ona ASG WP. To co daje w ramach ok. 20 godzin wystarcza tylko dla zapoznania jak jej wychowanek, przyszły dowódca plutonu ma widzieć sprawy wychowania na szczeblu drużyny i plutonu. Nie mówi natomiast o tym, jak należy je widzieć i rozwiązywać na szczeblu oddziału i związku taktycznego, w pracy sztabu i dowództwa. Poza tym to co jest w programie szkoły oficerskiej nie stanowi nawet propedeutyki pedagogiki, choć może być pewnym wstępem do dalszych studiów w akademii.

W interesie przyszłego naszego dowódcy leży, by pedagogika wojskowa nie tylko została zachowana w programie, ale znalazła w nim właściwe miejsce. Jest przecież ona nauką o wychowaniu przyszłych wychowawców, którzy będą nie tylko wychowywać swoich podwładnych, czyli niżej postawionych dowódców, ale również w oparciu o jej wskazania ciągle doskonalić samych siebie, w toku pracy zawodowej, zgodnie z wytyczoną u nas zasadą przygotowania oficera do twórczego rozwiązywania problemów przyszłego pola walki, czyli dowódcy mądrego, myślącego, przewidującego, sprawnie działającego w nieprzewidzianych i trudnych sytuacjach przyszłej wojny.

Inną dziedziną, której nie można usunąć podejmując trud łączenia pracy dydaktycznej z wychowawczą jest organizacja procesu dydaktyczno-wychowawczego. Nie jest obojętne jak ona wygląda z wychowawczego punktu widzenia. Nadal jesteśmy nastawieni przede wszystkim na to, by dawała ona efekty dydaktyczne, czyli staramy się organizować całość naszych wysiłków szkoleniowych i posaszukoleniowych tak, by słuchacza nauczyć, zapominamy nieraz o tym, że przez to osiągniemy tylko pół celu. Przy czym takie nauczanie pozbawione elementów wychowawczych jest zbyt ubogie, by można było nazwać go nauczaniem w prawdziwym tego słowa znaczeniu. Można to było zauważyć nawet na naszym ostatnim ćwiczeniu szkieletowym.

Cały nasz wysiłek organizacyjny polegał na tym, by ćwiczenie przeprowadzić i nauczyć słuchaczy występowania w określonych funkcjach dowódczych czy sztabowych. Organizacyjnie robiliśmy to bez zarzutu, co słusznie było stwierdzane codziennie na odprawach przez kierownictwo. Ale nadal ta organizacja nie spełniła sprzyjała - o czym mówił komendant i kierownicy ćwiczenia przy omówieniu - wyzwalać się z utartych

schematów. Nie sprzyjała ona między innymi wychowaniu słuchacza w duchu odrzucania stereotypowych rozwiązań, szukania bardziej elastycznych i odpowiadających realnym warunkom pola walki koncepcji. O powodzeniu w walce decydowała najczęściej przewaga w siłach i środkach i charakter zadania postawionego przez wyższego przełożonego. Manewr wojskami, zaskoczenie przeciwnika przez ćwiczących, stwarzanie nietypowych i trudnych sytuacji taktyczno-operacyjnych przez zespół podgrywki, wymagających od słuchacza twórczego, innowacyjnego wysiłku myślowego, wychodzącego poza utarte normy schodziło na plan drugi, przed dążeniem do nauczania, czyli wpojenia mu tych elementarnych wiadomości i umiejętności, które stanowią podstawowe zręby typowej i utartej wiedzy o organizacji i prowadzeniu walki zbrojnej. Jest to - jak się wydaje - zjawisko niekorzystne.

Inną dziedziną łączenia pracy dydaktycznej z wychowawczą jest dziedzina treści naszego oddziaływania. Jest sprawą dawno znaną w pedagogice, że treść wszelkich zajęć dydaktycznych musi zawierać te wiadomości, które po pierwsze są względnie trwałe i użyteczne w praktyce, po drugie - znają charakter kształcący, wychowujący. Prawdę tę znamy wszyscy, ale nie zawsze udaje się nam ją wcielić w życie. Stosunkowo jeszcze dużo zawierają nasze wykłady i opracowania skryptowe informacji, których żywot jest krótkotrwały, obciążających nadmiernie pamięć słuchacza, nie służących rozwojowi jego zdolności myślenia i poznawania. I w tym wypadku kierujemy się zasadą, zgodnie z którą należy jak najwięcej nauczyć. Jest to zasada, którą trzeba zastąpić - jeśli chcemy rzeczywiście wychować słuchacza wg wymagań przyszłego pola walki - inną zasadą, mianowicie zasadą, zgodnie z którą należałoby przy minimum przekazywanych wiadomości rozbudzić w nim maksimum zdolności myślenia i rozwiązywania trudnych i nietypowych problemów pola walki.

Pozwoliłem sobie nawiązać do trzech podstawowych dziedzin naszej działalności wymagających większego zwarcia pracy dydaktycznej z pracą wychowawczą. Na zakończenie chciałbym dodać, że odnieść należałoby to do wszystkich pozostałych dziedzin, tworzących system kształcenia w ASG WP, a więc wykorzystania odpowiednich zasad, metod, form i środków kształcenia. Nie ulega wątpliwości, że sytuacja w ASG WP dojrzała na tyle, by

można było na tym tak bardzo istotnym odcinku zrobić jeszcze więcej niż zrobiliśmy do tej pory.

o/ WYSTĄPIENIE SEKRETARZA POP-23 - TOW. kpt. J. MOZDZEŃSKIEGO

SZANOWNI TOWARZYSZE!

Akademia Sztabu Generalnego WP w swoim arsenale środków wychowawczych, wyrosłych na żyznej glebie patriotyzmu, posiada takie symbole, jak: hymn narodowy, sztandar uczelni, barwy państwowe, godło, order i odznaczenia uczelni często eksponowane w pracy agitacyjnej i propagandowej. W procesie kształtowania walorów ideowo-moralnych i zawodowych stanu osobowego uczelni, a szczególnie słuchaczy-propaganda wizualna stała się do - niosłym instrumentem masowej informacji. Spełnia ona zarazem ważne funkcje ideowo-wychowawcze w dziedzinie popularyzacji polityki naszej partii i zadań sił zbrojnych.

W Oddziale Wojsk Obrony Powietrznej Kraju i Lotnictwa praca propagandowa oraz agitacyjna prowadzona jest w szczególnie sprzyjających warunkach i okolicznościach. Oddział legitymuje się wysokim stopniem upartyjnienia, a we współzawodnictwie na szczeblu akademii uzyskuje od szeregu lat wysoką lokatę. Budynek szkoleniowy Oddziału charakteryzuje się funkcjonalnym urządzeniem bazy szkoleniowej i czystością, które doskonale harmonizują z panującą wśród kadry dydaktyczno-naukowej i słuchaczy spokojną lecz pełną zdarzeń, atmosferą uczelni wojskowej. Na pierwszy rzut oka widać, że każdy czuje się tu gospodarzem, a studiowanie w Oddziale poczytuje sobie za zaszczyt.

W Oddziale naszym znajduje się kilkadziesiąt ciągle uaktualnianych rozwiązań plastycznych ilustrujących w sposób wysoce sugestywny program przyspieszonego rozwoju kraju między VI a VII Zjazdem oraz po VII Zjeździe PZPR. Zobrazowana jest pozycja Polski na arenie międzynarodowej, jej braterska więź ze Związkiem Radzieckim i pozostałymi państwami wspólnoty

socjalistycznej. Ważne miejsce w tej propagandzie zajmuje również tradycja oręża, nierozłącznie zespolona z wkładem narodu polskiego w zwycięskie zakończenie II wojny światowej. Ukazana jest też rola Wojsk Obrony Powietrznej Kraju i Wojsk Lotniczych w siłach zbrojnych. Inne formy propagandy wizualnej sugerują konieczność zdobywania wysokich kwalifikacji oraz sprawności fizycznej.

Na tym tle szeroko eksponowana była XXX-ta rocznica zwycięstwa nad faszyzmem, XX rocznica podpisania Układu Warszawskiego oraz XXX rocznica utworzenia Akademii Sztabu Generalnego Wojska Polskiego.

W propagandzie wizualnej dominuje sprawa patriotycznego i internacjonalistycznego wychowania.

Obok plansz kolorowych eksponowane są z dużym rozmachem fotogramy przywódców partii i państwa, dowódców wojskowych, z pobytu na poligonach i ćwiczeniach, w tym "TARCZA-76". Pokazana jest rola partii w tworzeniu ludowego Wojska Polskiego i jej aktualne kierownictwo siłami zbrojnymi. Ilustruje to doskonały fotomontaż, na którego jednej części przedstawieni są tow. E. Gierek, gen.armii W. Jaruzelski i żołnierze, a na drugiej części ukazano współczesny samolot, personel latający i personel obsługi naziemnej.

Inne fotografie ukazują codzienny wysiłek żołnierzy WOPK i WL w procesie szkolenia oraz utrzymywaniu wysokiej gotowości bojowej. Fotogramy te w połączeniu z odpowiednimi fragmentami uchwał VII Zjazdu Partii oddziałują niezwykle przekonująco i w sposób bardzo żywy.

Obok tego popularyzuje się ludzi wzorowej służby i dobrej roboty - w tej liczbie kadrę dydaktyczno-naukową, wyróżniające się katedry, zespoły, przodujące grupy szkoleniowe i przodujących słuchaczy. Pokazany jest dorobek poszczególnych katedr i zespołów, miejsce grup szkoleniowych we współzawodnictwie, eksponowane są dyplomy za uzyskanie wysokich wyników w sporcie. Popularyzowana i obrazowana jest za pomocą fotografii czy wykresów praca kół naukowych, a sympozja naukowe będące normalnym zjawiskiem w Oddziale - ciecżą się szeroką popularnością. Materiały z sympozjów rozpowszechnia się, a zjawisko samych obrad znajduje odzwierciedlenie w propagandzie wizualnej.

Praca agitacyjna rozpoczęta już na kursie przygotowawczym trwa przez cały okres studiów. Realizowana jest na zebraniach, posiedzeniach komitetów, odprawach, w czasie dyskusji, poprzez propagandę wizualną.

Bardzo łatwo daje się zaobserwować ścisłą więź Oddziału z dowódcami i jednostkami WOPK i WL. Więź tę ilustruje ekspozycja symboli wzajemnych kontaktów, składająca się z ofiarowanych Oddziałowi obrazów, ozdobnych pater, pucharów, dyplomów i proporców. Na widocznym miejscu znajduje się Puchar Przechodni komendata Oddziału z informacją, której grupie szkoleniowej został przyznany.

Ogólnie stwierdzić można, że praca agitacyjna i propagandowa w Oddziale WOPKiL dzięki dużej trosce przełożonych i aparatu partyjno-politycznego jest coraz bardziej nowoczesna, atrakcyjna, estetyczna, a co najważniejsze - wysoko ideowa, treściowo związana z życiem wojsk i ich codziennymi zadaniami.

Obok kształtowania określonych walorów osobowości słuchaczy, jest jednocześnie wzorcem należytego wykorzystania propagandy wizualnej i agitacji w szkoleniu żołnierzy, uzewnętrznia się jako ważny instrument wychowawczy w rękach dowódców i aparatu partyjno-politycznego. Fakt, że praca propagandowa i agitacyjna w Oddziale WOPKiL jest ściśle tematycznie związana z charakterem tych wojsk, a jej poziom jest wysoki - stanowi pożyteczny dorobek dowództwa i aparatu partyjno-politycznego oraz słuchaczy.

f/ WYSTĄPIENIE SEKRETARZA POP-20 - TOW. DOŁKA Z. MYDŁOWSKIEGO

W tezach VII Plenum KC PZPR, jak również w wystąpieniu tow. Gierka i kilku dyskutantów omówiony był problem konsultacji podstawowych decyzji z zainteresowanymi kołami społeczeństwa. Ta metoda przyjęła się już w naszej partii i w społeczeństwie i zdaje egzamin. Metoda konsultacji znalazła także pewne dość szerokie zastosowanie i w naszej uczelni, o czym

mówił w swoim wystąpieniu tow. płk Jura. Między innymi prze-konsultowany został program uczelni. Jedną z form konsultacji są chyba także comiesięczne meldunki o nastrojach. Uważam jednak, że po pierwsze metoda ta stosowana jest jeszcze sporadycznie, że należy stosować ją w szerszym niż dotychczas zakresie oraz po drugie, należy zmienić nastawienie do ww. konsultacji, zarówno tych, którzy te konsultacje przeprowadzają, jak i konsultowanych.

Zdaje sobie sprawę, że metoda konsultacji nie jest metodą łatwą szczególnie w wojsku. W czasie konsultacji należy liczyć się z propozycjami i wypowiedziami, które nie są zbyt popularne lub wygodne.

Należałoby się zastanowić kto powinien takie konsultacje prowadzić, z kim i jakimi metodami. W tezach na VII Plenum w tym zakresie czytamy, cytuję: "Konsultacje powinny być przeprowadzane w ramach istniejących organizacji politycznych i społecznych, a także bezpośrednio w zakładach pracy, na wsi, wśród młodzieży, w środowiskach społecznych oraz za pośrednictwem środków masowego przekazu". W naszych warunkach konsultacje powinny być prowadzone przez instancje partyjne głównie POP i grupy partyjne, przez poszczególne katedry oraz przez związki zawodowe. Powie ktoś, że to wszystko już jest, tak to częściowo prawda, ale chodzi nie tyle o formę, a o treść i atmosferę podczas tych konsultacji i po nich.

Zebrania konsultacyjne np. POP powinny być także okazją do polemiki z różnymi, nieraz niesłusznymi poglądami. Z ich przebiegu należałoby przekazywać do wyższych instancji partyjnych lub służbowych /w przypadku np. konsultacji katedralnej/ informacje pełne, bez wygładzania i pomijania trudniejszych kwestii.

Treści konsultacji mogą być różne, np. już obecnie widzę możliwość konsultacji na następujące tematy:

- przydatność określonych materiałów szkoleniowych i poglądowych dla szkolenia słuchaczy /konsultacje z kadrą naukowo-dydaktyczną i ze słuchaczami, bo oni najlepiej wiedzą co dla nich jest przydatne i z czego korzystają/;
- zakres, treść i metody szkolenia np. specjalności wojsk inżynierskich /konsultacja z byłymi absolwentami tej katedry

po ich pracy w jednostkach i ze słuchaczami III kursu/;
- tok pracy i życia w ASG WP /praktycznie z całym stanem osobowym ASG WP/.

Czy takie konsultacje zdadzą egzamin.

W dyskusji z wieloma towarzyszami spotykałem przeważnie sceptyków twierdzących, że nie, że nikt i tak nic nie powie co myśli i co mówi nieoficjalnie "na korytarzu".

Uważam, że jeśli zdołamy przekonać towarzyszy, że nie będą ponosili za swoje oficjalne wypowiedzi, nawet krytyczne, przejaskrawione żadnych konsekwencji, to powiedzą. Należy przyjąć zasadę, że nie zawsze krytykuje wróg, ale często dobry towarzysz, któremu leży na sercu nasze ogólnoakademickie i ogólnonarodowe dobro. Chodzi przecież o to, by krytyczne uwagi z przysłówiowych "korytarzy i kątów" przenieść na oficjalne forum i by niektóre z nich uznane za słuszne wcielać w życie.

Na zakończenie chcę stwierdzić, że w ciągu swojej 6-letniej pracy w ASG WP nie spotkałem się ani w stosunku do mnie, ani do innych towarzyszy z wyciąganiem jakichkolwiek konsekwencji za właściwą, twórczą krytykę.

g/ WYSTĄPIENIE ST. INSTRUKTORA KP PZPR - TOW. DDŁKA B. JEDLIŃSKIEGO

Towarzysze!

VII Plenarne posiedzenie Komitetu Centralnego Polskiej Zjednoczonej Partii Robotniczej - konkretyzując zadania ustalone przez VII Zjazd Partii w pogłębianiu socjalistycznej świadomości i patriotycznej jedności narodu, precyzuje je również dla szkół wyższych.

"Szczególnie odpowiedzialne zadania ideowo-wychowawcze stoją przed szkołami wyższymi. Zadania te powinny być realizowane w harmonijnym powiązaniu z zadaniami dydaktycznymi i naukowymi kształcąc socjalistyczną inteligencję polską. Rola inteligencji rośnie w procesie budowy społeczeństwa socjalistycznego. Stawia to przed nią wymogi coraz wyższego poziomu wiedzy, dobrego przygotowania politycznego oraz zaangażowania społecznego i ideowego. Kształtowanie takiej inteligencji w

roku studiów wyższych to wspólne zadanie nauczycieli akademickich, organizacji partyjnych i młodzieżowych". Tak - w sposób dobitny i klarowny - sformułowane zostały nasze zadania i obowiązki w tak ważnym dziale naszego życia społecznego, jakim jest kształtowanie socjalistycznej świadomości i jedności narodu.

Bazą i odskocznią do realizacji powyższych zadań jest mocna i trwała pozycja ideologii socjalistycznej w świadomości narodu. Jej dalsze upowszechnianie to wdzięczne zadanie dla każdego członka partii, tym bardziej, że nabiera znaczenia indywidualne oddziaływanie członka partii - oddziaływanie przykładem, postawą i argumentami.

Przekonywanie własnym przykładem i żywym słowem ma w partii historyczną tradycję, a jego wartość nie uległa dewaluacji mimo stosowania technicznych środków propagandy i słowa pisanego.

Skuteczność działania każdego członka partii, a w konsekwencji całej partii, zależy od teoretycznych i praktycznych umiejętności ludzi partii. Wiedzę polityczną i ideowość członków partii oraz zasobów argumentów i umiejętność ich wykorzystania w codziennej pracy w swoim środowisku - daje system oświaty politycznej - w tym szkolenie partyjne.

Wysoki poziom nauczycieli wiedzy partyjno-politycznej oraz masowy udział członków partii w zdobywaniu tej wiedzy - to gwarancja skuteczności naszego działania w pogłębianiu socjalistycznej świadomości i jedności moralno-politycznej Polaków - niezbędnych w budowie rozwiniętego społeczeństwa socjalistycznego w naszym kraju.

System oświaty partyjnej w naszej uczelni ma już niemal 30-letnie tradycje i opiera się na sprawdzonych w naszych warunkach postawach.

Niewątpliwą zaletą tego systemu, jest masowy udział członków partii dochodzący do stu procent oraz czterostopniowa skala jego poziomu - od podstawowego szkolenia uprawianego w Kołach Wiedzy o Partii poprzez Studium Wiedzy o Partii, samodzielne studiowanie wybranych dzieł klasyków marksizmu-leninizmu oraz najwyższy stopień - Wieczorowe Uniwersytety Marksizmu-Leninizmu.

Aktualnie w uczelni w KWOP są dwie grupy - 1 rok 35 to-

warzyszy 1 2 rok - 37 towarzyszy - żołnierzy zasadniczej służby wojskowej.

W SWOP istnieje 1 grupa skupiająca 15 towarzyszy - młodych stażem partyjnym, głównie z kadry i pracowników cywilnych.

Do samodzielnego studiowania zobowiązani są wszyscy towarzysze nie uczestniczący w żadnej z zorganizowanych form.

Na WUML-u mamy dwa wydziały: filozoficzno-socjologiczny i ekonomiczny - grupujące 36 słuchaczy, a za kilka dni absolwentów.

Przeprowadzane w maju i dodatkowo w czerwcu br. egzaminy i podsumowania wskazują na dalszy wzrost poziomu opanowania wiedzy marksistowsko-leninowskiej przez wszystkich uczestników partyjnej edukacji oraz - na co wskazują wyniki w innych dziedzinach naszego życia - zaangażowanie w realizacji zadań służbowych i społecznych.

Ogólna średnia ze wszystkich egzaminów wynosiła 4,77, co w sumie daje bardzo dobrą ocenę i wystawia dobre świadectwo zarówno słuchaczom, jak i nauczycielom, którzy potrafili nie tylko dobrze wyłożyć, ale również zachęcić do aktywnego uczestniczenia w zajęciach poprzez studiowanie literatury, a nauki z niej płynące wzbogacali wnioskami i spostrzeżeniami z własnej działalności partyjnej i służbowej. Sądzę, że jest to godna forma uczczenia XXX-lecia naszej uczelni w roku jej jubileuszu.

Mankamentem występującym prawie corocznie jest niepełny udział słuchaczy w obowiązkowych zajęciach zarówno w KWP, SWP, jak i WUML.

Wynika to z wielu przyczyn, ale najgłówniejsze to wyjazdy służbowe szczególnie pod koniec roku szkolnego /kwiecień, maj/, a w ślad za tym nieterminowe zdawanie egzaminów rocznych i końcowych, a nawet niekonieczne studiów.

Tak np. w roku szkolnym na wydziale ekonomicznym zapisanych było 17 towarzyszy, a ukończyło tylko 14.

Tym ujemnym zjawiskom przeciwdziała Komitet Partyjny uczelni oraz kierownictwo szkolenia partyjnego.

Są widoczne i odczuwalne tego efekty w postaci systematycznego wzrostu frekwencji na zajęciach i odsetka kończących studia.

Wychodząc z wytycznych VII Plenum KC PZPR dążymy do intensyfikacji szkolenia partyjnego oraz dostosowania kierunków nauczania do aktualnych potrzeb zgłaszanych przez Podstawowe Organizacje Partyjne i członków partii, przygotowujących się do II Krajowej Konferencji Partyjnej.

Zamierzamy otworzyć nowe kierunki studiów /oczywiście uzależnione to jest od ilości zgłoszonych uczestników/ WUML, a w wypadku niemożności otwarcia potrzebnego kierunku - chętnych będziemy kierować do Stołecznego Ośrodka Nauk Społecznych i Wojskowych w Warszawie.

Realizacja powyższych zamierzeń powinna doprowadzić do wzrostu liczby słuchaczy głównie WUML - w latach 1977-80 tak, aby na koniec tego okresu osiągnąć co najmniej liczbę 220-240 absolwentów WUML w bieżącej pięcioletce - a w konsekwencji wykonanie przewidzianych dla wojska i ASG WP zadań VII Zjazdu Partii.

h/ WYSTĄPIENIE SEKRETARZA POP-16 - TOW. ppor. T. PANECKIEGO

SZANOWNI TOWARZYSZE!

W nawiązaniu do referatu tow. płk, mgr. Władysława JURY przedmiotem mojego wystąpienia chciałbym uczynić problematykę wzrostu szeregów partyjnych na przykładzie Podstawowej Organizacji Partyjnej nr 16.

Dlaczego postanowiłem poruszyć ten właśnie problem? Potrzeba jego postawienia dzisiaj na tym forum wynika z kilku zasadniczych względów:

- po pierwsze - zagadnienie to mocno zaakcentowane jest w Tezach Komitetu Centralnego Polskiej Zjednoczonej Partii Robotniczej przedstawionych na VII Plenarnym posiedzeniu. Czytamy w nich m.in., że "na każdym z nas spoczywa obowiązek poszukiwania dla partii wszystkich tych, którzy uznawani są w naszym środowisku za przodujących, cieszą się jego szacunkiem, są stawiani za przykład. Na wysokiej jakości szeregów

partyjnych zależy dziś nie tylko samej partii - jest to sprawa wszystkich ludzi pracy, którzy w partii, w każdym jej członku widzieć chcą wzór i przykład".

VII Plenum nie miało znaczenia okazjonalnego. Przeciwnie, zajmując ważne miejsce pośród plenów poświęconych wypracowaniu strategii pracy ideologicznej partii postawiło przed nami zadania długofalowe o strategicznym wręcz znaczeniu;

- po drugie - POP nr 16 posiada w naszej uczelni bodajże największe obiektywne możliwości pozyskiwania w szeregi PZPR ideowych, zaangażowanych młodych ludzi. Środowisko w jakim działa liczy ponad 200 żołnierzy służby zasadniczej. Oczywiście stan ten ulega ciągłym zmianom ze względu na dwuletni okres służby wojskowej. Limituje nas tutaj również statutowy wymóg rocznej znajomości każdego potencjalnego kandydata partii. Do sporadycznych wypadków zaliczyć należy żołnierzy, którzy przychodząc do ASG WP wstąpili wcześniej w szeregi PZPR. Zasadniczy ciężar pracy spada na POP w okresie pierwszego roku służby, w którym to z reguły wśród młodych ludzi dojrzewa decyzja o wstąpieniu do organizacji partyjnej;
- po trzecie wreszcie - członkowie i kandydaci partii odgrywają również w pododdziałach zabezpieczenia i obsługi niebagatelną rolę w wykonywaniu zadań służbowych i społecznych przez cały stan osobowy. Z tego też względu zależy nam na wzroście jakościowym i ilościowym tego czynnika inspirującego i mobilizującego, który ma decydujący wpływ na postawy i zachowanie bezpartyjnych i niezorganizowanych. Nasze postawy i poglądy mają w tej kwestii olbrzymie znaczenie. Na nas, członków partii, patrzą młodzi koledzy z organizacji młodzieżowej, patrzą bezpartyjni i oceniają, jak realizujemy w codziennej służbie i pracy zadania wynikające z plenarnych posiedzeń KC, jakie stanowisko zajmujemy w stosunku do tych zadań, nie tylko na zebraniach partyjnych, lecz w rozmowach koleżeńskich, jak oceniamy nie tylko generalną linię partii, lecz poszczególne decyzje kierownictwa naszej partii w żywotnych kwestiach gospodarczych, społecznych, kulturalnych i politycznych.

W celu systematycznej pracy nad wzrostem szeregów partyjnych i stałej, codziennej troski każdego członka partii o

ilościowy i jakościowy rozwój naszej POP, opracowaliśmy i realizuje długofalowy plan, który korygowany jest i uzupełniany na bieżąco. Grupy partyjne otrzymały zadanie przydzielenia każdemu jej członkowi jednego lub więcej żołnierzy i pracy z nimi. Przy podziale zadań w Komitecie POP zobligowaliśmy jednego towarzysza do zajęcia się tym problemem w szczególności, niezależnie od tego, że każdy z nas ozuje się odpowiedzialnym za wzrost szeregów partyjnych.

Dużą pomoc w tej materii okazuje nam akademicka organizacja Związku Socjalistycznej Młodzieży Polskiej, a szczególnie koła kompanijne. Na podkreślenie zasługuje fakt, że przodujące koło ZSMP w kompanii łączności na mocy uchwały Komitetu Partyjnego uzyskało uprawnienia wydawania opinii polecających członkom organizacji, a tym samym rekomendowania ich w szeregi PZPR. Koło skorzystało i korzysta nadal z tych uprawnień.

W celu pokazania form i metod pracy organizacji partyjnej, zbliżenia jej do środowiska niezorganizowanego, organizujemy otwarte zebrania, na które zapraszamy bezpartyjnych i zapoznajemy ich z aktualnymi kierunkami polityki partii, wyjaśniamy zasadność podejmowanych decyzji, informujemy o bieżącej sytuacji w kraju i na świecie. W toku dyskusji na takich zebraniach staramy się kształtować poglądy i postawy nie tylko członka partii. Dążymy do tego, aby uczynić podstawową organizację partyjną i grupy partyjne przykładem prawdziwie socjalistycznych stosunków międzyludzkich, ideowości i zaangażowania w sprawy społeczne i polityczne. Staramy się, aby panował w nich klimat wzajemnej życzliwej pomocy, w każdej trudnej sytuacji. Taki klimat i stosunki między towarzyszami w kolektywie partyjnym pomnażają siłę jego działania, budują mu autorytet i uznanie w żołnierskim środowisku. Nie tracąc niczego z partyjnej pryncypialności, kształtujemy w kolektywie partyjnym, wśród ogółu członków partii takie stosunki i obyczaje, aby w każdej sytuacji, w każdej potrzebie członek partii znajdował autentyczne, ludzkie wsparcie u towarzyszy, aby nigdy nie zostawał sam w walce z przeciwnościami, aby z każdą trudną sprawą mógł z pełnym zaufaniem zwrócić się do swojej organizacji partyjnej. W ten sposób chcemy uczynić Podstawową Organizację Partyjną bardziej atrakcyjną i odpowiadającą większości młodych ludzi.

Również szkoleniem partyjnym prowadzonym w ramach Kół Wiedzy o Partii obejmujemy nie tylko naszych towarzyszy, ale i aktyw organizacji ZSMP.

W każdym podejmowanych zobowiązaniach i realizowanych czynach społecznych partycypują żołnierze niezorganizowani w takim samym stopniu, jak członkowie PZPR.

Jakie są efekty naszych dotychczasowych poczynąń? Otóż w okresie od listopada ubiegłego roku do dnia dzisiejszego przyjęliśmy 15 nowych członków i kandydatów partii. Aktualnie stopień upartyjnienia w pododdziałach waha się w granicach 10%.

Zdajemy sobie całkowicie sprawę z tego, że nie jest to wszystko na co nas stać, na pewno nie w pełni wykorzystuje jeszcze wszystkich możliwości w tym przedmiocie. Jednak musimy dbać również, a właściwie przede wszystkim, o jakość naszych szeregów, o ich czystość, a co za tym idzie nie dopuszczać aby do partii przedostawały się elementy nieuczciwe, pozbawione szacunku środowiska, osiągające mierne wyniki ze szkolenia politycznego i ogólnowojskowego, popełniające wykroczenia dyscyplinarne.

Pośród tej dużej masy ludzkiej przyjmujemy przede wszystkim wzorowych żołnierzy, członków Drużyn Służby Socjalistycznej, aktywistów organizacji młodzieżowej.

Chcemy mieć w ten sposób w organizacji towarzyszy najbardziej wartościowych, zdolnych do wykonania postawionych przed nami zadań, aby jak najlepiej zabezpieczyć proces dydaktyczno-wychowawczy realizowany w akademii.

1/ WYSTAPIENIE PRZEDSTAWICIELA ZW. ZAW. - OB. Z. OKRZEJI

Towarzysze!

Tezy VII Plenum KC PZPR wyraźnie określają zadania jakie stoją przed Związkami Zawodowymi w procesie pogłębiania socjalistycznej świadomości i patriotycznej jedności narodu. Powinny one /cytuje/: "rozвивać programową zasadę swojego działania

wyrażającą się w jedności i współzależności spraw produkcyjno-ekonomicznych, socjalno-bytowych i ideowo-wychowawczych w celu faktycznie równorzędnego ich traktowania w każdym zakładzie pracy, w każdej instytucji" /koniec cytatu/.

Organizacja związkowa naszej uczelni działa w nieco specyficznych warunkach. Wynikają one z faktu, że do ZZ nie może należeć /ze względów prawno-formalnych/ większa część pracowników naszego zakładu, a mianowicie kadra wojskowa. Tak więc poza naszymi szeregami znajdują się najlepsi i najbardziej doświadczeni aktywiści. A wiadomo, że od doświadczenia i pracy aktywu zależy prężność działania organizacji.

Z drugiej jednak strony istnienie takiego aktywu i pomoc jaką on udziela naszej organizaoji ułatwia nam aktywistom związkowym naszą pracę jaką prowadzimy wśród pracowników cywilnych ASG WP.

Nauczyliśmy się działania na polu ekonomiczno-produkcyjnym. Rozszerzamy i propagujemy współzawodnictwo pracy. Wymagamy rzetelnej i wydajnej pracy od naszych pracowników na każdym stanowisku. Popieramy ruch racjonalizatorski. Dużą wagę przywiązujemy do podnoszenia kwalifikacji pracowników, zatrudnionych w naszym zakładzie.

Potrafiśmy organizować i rozwiązywać sprawy - socjalno-bytowe naszych pracowników.

Mamy osiągnięcia w naszej pracy na polu ideowo-wychowawczym, szczególnie jeśli chodzi o umiejętność organizowania pracy kulturalno-oświatowej, czy też kształtowania właściwych stosunków międzyludzkich.

Najmniejsze doświadczenie posiadamy w sferze działania obejmującego wychowanie i kształtowanie postaw związkowców. W tej działalności opieramy się wyłącznie na szkoleniach politycznych organizowanych przez Wydział Polityczny naszej uczelni. Szkolenia te nie zawsze stoją na najwyższym poziomie i nie zawsze spełniają zamierzony cel.

Z własnej praktyki mogę stwierdzić, że na moją postawę i na moje wychowanie największy wpływ ma środowisko i ludzie, z którymi na co dzień przebywam.

Towarzysze!

Jak mówił tow. Edward Gierek na VII Plenum, najmocniejszym spoiwem, który zespala społeczeństwo jest patriotyzm, a twórczym wyrazem patriotyzmu jest wierna służba ojczyźnie, aktywna postawa obywatelska, a przede wszystkim rzetelna i wydajna praca.

I właśnie poprzez coraz lepszą i wydajniejszą pracę, my związkowcy, w praktyczny sposób przyczyniać się będziemy do realizacji uchwał VII Plenum.

Płk mgr Władysław JURA

3. "KAŻDY OFICER ASG WP ERUDYTĄ, MARKSIZMU-LENINIZMU I EKSPERTEM POLITYCZNO-MILITARNYM"

Towarzysze!

Przebudowa świadomości społecznej, ukształtowanej i utrwalonej w ciągu wieków panowania klas wyzyskujących, to jedno z najtrudniejszych zadań epoki budowy socjalizmu.

Jak wykazało doświadczenie historyczne - przebudowa świadomości wymaga długotrwałych i intensywnych zabiegów, a szczególnie systematycznej pracy całego frontu ideologicznego.

Trud tak rozumianej budowy i utrwalenia socjalistycznej świadomości narodu podjęła nasza Partia - Polska Zjednoczona Partia Robotnicza. Od zarania swego powstania aż po dzień dzisiejszy - powyższe problemy znajdowały swoje odbicie w polityce partii, a szczególnie w prowadzonej przez nią pracy ideowo-wychowawczej wśród społeczeństwa.

Konieczność budowy i utrwalenia socjalistycznej świadomości narodu, wynika z faktu, że nowy ustrój budujemy w walce ideologicznej z imperializmem, który stale dąży do zmiany biegu historii i przywrócenia panowania kapitału w krajach socjalistycznych.

Walka klasowa, konfrontacja socjalizmu z kapitalizmem, walka dwóch ideologii: marksistowskiej i burżuazyjnej, walka o pokój i wolność narodów to główne problemy współczesnego świata.

Nasz kraj, nasza partia, stanowiąc mocne ogniwo socjalistycznego systemu, wnosi godny wkład w umacnianie siły i znaczenia wspólnoty państw socjalistycznych, dlatego też jest najbardziej atakowanym państwem w prowadzonej przez imperializm walce ideologicznej.

Skuteczność tej walki zależy w głównej mierze od zwarłości i współdziałania socjalistycznej wspólnoty. Dlatego też nasza partia ściśle współdziała z KPZR oraz innymi partiami i państwami obozu socjalistycznego, a także z międzynarodowym ruchem komunistycznym i robotniczym. Jest to sprawa bardzo istotna z uwagi na charakter obecnego etapu pokojowego współ-

istnienia z jednoczesnym nasilaniem się konfrontacji ideologicznej dwóch systemów.

Złożone problemy współczesnego świata, jego konflikty i sprzeczności, dialektyka walki o pokój i bezpieczeństwo ludzkości, a zarazem o sprawiedliwość i postęp społeczny na świecie, ostra walka kapitalizmu i socjalizmu w sferze ideologii, systemu wartości i koncepcji ofensywności oddziaływań wychowawczych i ideowych – stwarzają potrzebę wyraźniejszego uświadamiania społeczeństwu prawdy o obliczu współczesnego świata.

Szczególnie w sytuacji, gdy nasz kraj, nasza partia jest atakowana przez siły odwetowe i antyodprężeniowe w RFN i innych krajach Europy zachodniej.

Imperializm rozsadzany od wewnątrz własnymi sprzecznościami stara się nam narzucić własne przeżyte wzorce życia politycznego i społecznego oraz przybierać postawę obrońcy praw człowieka wtedy, gdy u siebie te prawa nagminnie łamie zarówno w sferze politycznej, ekonomicznej i socjalnej.

Chcąc z nami skutecznie walczyć – imperializm stara się nas osłabić przez dezintegrację wspólnoty socjalistycznej, a także dezintegrację naszego społeczeństwa, by potem tym łatwiej na nie oddziaływać.

Na Zachodzie w tym celu lansuje się nowe doktryny i strategię polityczno-militarną, tzn. destabilizacji w krajach wspólnoty socjalistycznej prof. Biedenkopfa z RFN oraz strategii optymistycznej głoszonej przez prezydenta USA Cartera itp.

Dlatego też do podstawowych zadań pracy ideowo-wychowawczej należy upowszechnianie i umacnianie postaw patriotycznych i internacjonalistycznych – wykorzystując w tym celu nasze bogate i piękne tradycje walki „Za Waszą i naszą wolność”.

Współczesny – proletariacki internacjonalizm i socjalistyczny patriotyzm – rodzą się z tej samej gleby ideologicznej, z marksizmu-leninizmu, a jego treścią jest wierna-służba ojczyźnie, aktywna i wydajna praca na powierzonym stanowisku, troska o wspólne dobro oraz duma z osiągnięć naszego kraju i gotowość obrony jego interesów.

Towarzysze!

Te zewnętrzne i wewnętrzne uwarunkowania określają kierunki naszej pracy ideowo-wychowawczej wśród członków partii

i całej społeczności akademickiej, a celem tej pracy było wszechstronne przygotowanie nas wszystkich do aktywnego udziału w działalności naszej partii na rzecz utrwalenia jedności moralno-politycznej narodu.

VII plenarne posiedzenie Komitetu Centralnego Polskiej Zjednoczonej Partii Robotniczej - konkretyzujące zadania ustalone przez VII Zjazd Partii w pogłębianiu socjalistycznej świadomości i patriotycznej jedności narodu, precyzuje je również dla szkół wyższych.

"Szczególnie odpowiedzialne zadania ideowo-wychowawcze stoją przed szkołami wyższymi. Zadania te powinny być realizowane w harmonijnym powiązaniu z zadaniami dydaktycznymi i naukowymi kształcąc socjalistyczną inteligencję polską. Rola inteligencji rośnie w procesie budowy społeczeństwa socjalistycznego. Stawia to przed nią wymogi coraz wyższego poziomu wiedzy, dobrego przygotowania politycznego oraz zaangażowania społecznego i ideowego. Kształtowanie takiej inteligencji w toku studiów wyższych to wspólne zadanie nauczycieli akademickich, organizacji partyjnych i młodzieżowych" - tak w sposób zwięzły i klarowny sformułowane zostały nasze zadania i obowiązki w tak ważnym sferze naszego życia społecznego jakim jest kształtowanie socjalistycznej świadomości i jedności narodu.

Przekładając to na nasz akademicki język oznacza to - jak mówiłem o tym w czasie Narady Partyjnej w dniu 13 czerwca br. kształcenie erudyty marksizmu-leninizmu oraz eksperta polityczno-militarnego, a jednocześnie zaangażowanego działacza partyjnego i społecznego.

Bazą do realizacji powyższych zadań jest mocna i trwała pozycja ideologii socjalistycznej w świadomości naszego kolektywu. Jej dalsze upowszechnianie to ważne zadanie dla każdego członka partii, tym bardziej, że nabiera znaczenia oddziaływanie indywidualne - to znaczy oddziaływanie przykładem, postawą i argumentami.

Przekonywanie własnym przykładem i żywym słowem ma w partii historyczną tradycję, a ich wartość nie uległa dewaluacji mimo stosowania technicznych środków propagandy i słowa pisanego.

Skuteczność działania każdego członka partii, a w konsekwencji całej partii, zależy od teoretycznych i praktycznych umiejętności i zaangażowania ludzi partii. Wiedzę polityczną i ideowość członków partii oraz zasób argumentów i umiejętności wykorzystania w codziennej pracy w swoim środowisku daje system oświaty politycznej w wojsku - a w tym również szkolenie partyjne.

Wysoki poziom nauczycieli wiedzy partyjno-politycznej oraz masowy udział członków partii w zdobywaniu tej wiedzy - to gwarancja skuteczności naszego działania w pogłębianiu socjalistycznej świadomości i jedności moralno-politycznej stanu osobowego akademii - niezbędnych dla naszego udziału w budowie rozwiniętego społeczeństwa socjalistycznego w naszym kraju.

System oświaty partyjnej w naszej uczelni - ma wieloletnie tradycje i opiera się na sprawdzonych w naszych warunkach podstawach. Niewątpliwą jego zaletą jest masowy w nim udział członków partii oraz czterostopniowa skala jego poziomu - od podstawowego - uprawianego w Kołach Wiedzy o Partii, aż po najwyższy stopień jakim są Wieczorowe Uniwersytety Marksizmu-Leninizmu.

Ze względu na zakres tematyczny programów i funkcje jakie spełniają - studia WUML mają najwyższą rangę w systemie oświaty partyjnej, a ich ukończenie zostało uznane w "Zasadach działania kadrowego w Siłach Zbrojnych PRL" za jedną z form podwyższania kwalifikacji przez kadre zawodową LWP.

Każdy rocznik absolwentów WUML - to ilościowe i jakościowe wzbogacanie wykształconych marksistów - to nowe źródło społecznych pracowników frontu ideologicznego. Uzyskany zasób wiedzy marksistowsko-leninowskiej niezbędny działaczowi frontu ideologicznego, a także wiele innych umiejętności i nawyków wywierających wyraźny wpływ na skuteczność społeczno-politycznego i wychowawczego działania w środowisku akademickim - to realne wyniki trudnych studiów partyjnych.

Głęboka wiedza marksistowsko-leninowska wyniesiona z WUML, umiejętność jej wykorzystania w praktyce, właściwa interpretacja zjawisk zachodzących we współczesnym podzielonym świecie - również odpowiednio procentuje w efektach dydaktyczno-wychowawczych. Partyjna wiedza absolwenta, hart ideowy oraz

pogłębiane umiejętności dydaktyczne - to kapitał, który z powodzeniem jest wykorzystywany w działalności lektorskiej dla potrzeb ASG WP, jak też na zewnątrz w pracy z załogami zakładów pracy i młodzieżą.

Nie oznacza to, że zrobiono już absolutnie wszystko dla najbardziej efektywnego i racjonalnego wykorzystania absolwentów WUML - można i należy nadal uruchamiać tkwiące tu rezerwy. Komitety tę zdobytą wiedzę powinny wykorzystać do pracy propagandowej zarówno w POP, jak i na zewnątrz poprzez odpowiednie zadania partyjne.

Inne mniej wymierne efekty studiów - to pogłębiona znajomość marksistowskiej metodologii badań, wykorzystywanej w codziennej pracy naukowo-badawczej i dydaktyczno-wychowawczej absolwentów WUML - nauczycieli akademickich.

Pragnę w tym miejscu jeszcze raz przypomnieć co rozumiemy przez hasło "być erudyta marksizmu-leninizmu" - a oznacza ono przede wszystkim: dogłębną znajomość źródłowych prac klasyków marksizmu-leninizmu, treści uchwał zjazdów i plenarnych posiedzeń Komitetu Centralnego Partii. Być wykształconym marksistą, to nie tylko znać twierdzenia i zasady: to także zmieniać świat i człowieka tak, aby był bogatszy duchowo, lepiej rozumiał świat i zjawiska w nim zachodzące, lepiej wykonywał swoje zadania i lepiej umiał współżyć w społeczeństwie.

Ponadto być erudyta marksizmu-leninizmu - to identyfikować się z jego zasadami i wartościami, to kierować się nimi w życiu służbowym i społecznym, osobistym i rodzinnym, to widzieć swoje miejsce w kraju, w armii, a także w internacjonalistycznej wspólnotcie socjalistycznej oraz światowym ruchu komunistycznym i robotniczym.

Towarzysze!

Całokształt oświaty partyjnej w roku szkolnym 1976/77, który dzisiaj zamykamy, zorganizowany był w cztery profile i 21 grup. Szkolenie podstawowe odbywało się w dwóch grupach pierwszego i drugiego roku, skupiających zarazem 72 członków i kandydatów partii, a także aktywistów ZSMP, żołnierzy służby zasadniczej. Zajęcia w tych grupach odbywały się na wysokim poziomie ideowo-politycznym i organizacyjnym, a prowadzili je

tow. Karol NOWAKOWSKI i tow. Tadeusz PANECKI. Podsumowanie w tych grupach wykazało, że wiedza będąca przedmiotem szkolenia jest opanowana dobrze. Potwierdzeniem tej oceny jest wzrost świadomości politycznej żołnierzy, oraz wzrost zaangażowania i wysokiej dyscypliny w wykonywaniu żołnierskich obowiązków.

Wyraźnie niższą ocenę uzyskała grupa skupiona w Studium Wiedzy o Partii, zaważyła na tym niska frekwencja na zajęciach, wynikiem czego było powstanie istotnych luk w opanowaniu przewidzianego programem materiału.

Najliczniej reprezentowane było samodzielne studiowanie dzieł klasyków marksizmu-leninizmu po dwie pozycje w ciągu roku: 1. Ekonomia i polityka w epoce dyktatury proletariatu, 2. Rękopisy ekonomiczno-filozoficzne Karola Marksa z 1844 r., prowadzone w poszczególnych POP.

Poziom i dyscyplinę studiów w powyższych grupach oceniamy na zadowalające. Pilną potrzebą tego profilu jest opracowanie mierników efektywności nauki, bo obecnie stosowane kryteria nie pozwalają na wszechstronną ocenę tego problemu. Sprawa ta ma duże znaczenie praktyczne, bowiem prawie dwie trzecie członków partii studiuje w tym systemie.

Wieczorowy Uniwersytet Marksizmu-Leninizmu to najwyższa forma edukacji partyjnej w naszej szkole dowódców. W bieżącym roku prowadzono tylko dwa wydziały: filozoficzny i ekonomiczny na drugim roku studiów.

Sytuacja ta zaistniała dlatego, że POP nie zgłosiły wymaganej liczby kandydatów na słuchaczy w 1976 roku, co uniemożliwiło otwarcie innych kierunków i pierwszego roku studiów.

Tak jak wspomniałem, na dwóch wydziałach studiowało w br. akademickim 39 słuchaczy, a z pozytywnym wynikiem ukończyło je 36 towarzyszy: w tym 22 na wydziale filozoficzno-socjologicznym i 14 na wydziale ekonomicznym.

Przeprowadzone w maju i dodatkowo w czerwcu egzaminy końcowe wykazały dalszy wzrost poziomu opanowania wiedzy marksistowsko-leninowskiej przez wszystkich uczestników szkolenia. Wzrost dotyczył nie tylko wiedzy teoretycznej - wzrosło również zaangażowanie w służbę i pracy oraz pracy społecznej - szczególnie cenne w roku jubileuszu XXX-lecia naszej uczelni.

Ogólna średnia ze wszystkich egzaminów i kolokwii osiągnęła

nęła wysoki poziom - co wystawia dobre świadectwo zarówno słuchaczom, jak i nauczycielom, którzy potrafili nie tylko dobrze przekazać, ale również zachęcić do aktywnego uczestniczenia w zajęciach poprzez studiowanie literatury, a nauki z tego płynące wykorzystywali do poszerzenia i pogłębiania swoich horyzontów myślowych, a także wzbogacania wachlarza argumentów potrzebnych w działalności ideowo-wychowawczej prowadzonej ze słuchaczami i innymi towarzyszami ze swego środowiska, w którym żyją i pracują.

Mankamentem, z którym jak na razie nie potrafimy się uporać prawie co rocznie, jest niepełny udział uczestników szkolenia w obowiązujących wykładach i seminariach we wszystkich profilach i grupach, a szczególnie w grupie Studium Wiedzy o Partii. Sądzę, że przyczyną tego stanu rzeczy są nie tylko trudności obiektywne, ale również brak właściwej kontroli ze strony komitetów i sekretarzy POP i powinny one być przedmiotem oceny i analizy w okresie sprawozdawczo-wyborczym jesienią br.

Zgłaszane najczęściej przyczyny nieobecności to wyjazdy służbowe, szczególnie pod koniec roku szkolnego /kwiecień, maj/. Wynikiem tych ujemnych zjawisk jest nieterminowe zdawanie prac przejściowych, kolokwiiów i egzaminów rocznych i końcowych, a nawet nieukończenie studiów. Przykładem tego jest w br. szkolnym wydział ekonomiczny WUML. W 1976 roku studia rozpoczynało 25 towarzyszy, z tego tylko 17 zakończyło I rok, w tym niektórzy warunkowo, a z tej siedemnastki tylko 14 ukończyło studia. Prawie połowa zapisanych na I rok "odpadła" w ciągu stosunkowo krótkiego czasu. Nie bez winy są tu również przełożeni i komitety POP tych towarzyszy - bowiem na nich spoczywa obowiązek dopilnowania, aby ich podwładni podnosili swoje kwalifikacje.

Tym ujemnym zjawiskom stara się przeciwdziałać Komitet Partyjny Uczelni oraz towarzysze zajmujący się bezpośrednio szkoleniem partyjnym. Są już widoczne i odczuwalne skutki w postaci wzrostu frekwencji na obowiązkowych zajęciach i kończących studia. Niemniej jednak taki stan rzeczy nie może nas zadowalać. Trzeba wzmóc wysiłki w tym kierunku tak, aby dobić się wysokiej dyscypliny studiowania i kończenia nauki w określonym terminie.

Towarzysze!

Dzisiaj zamykamy rok szkolenia partyjnego 1976/77, ale nie kończymy swojej działalności partyjnej i służbowej. Nadal czekają na nas nowe zadania, czeka nas żmudna praca, ale ciekawa i konieczna. Ciekawa tym, że jest ona odkrywczą i kreatywną. Odkrywczą, gdyż odkrywamy przed słuchaczami świat wiedzy - nowych pojęć, kategorii i praw - po prostu świat nauki, jednocześnie zaś w czasie studiów kreujemy nowego człowieka - socjalistycznego dowódcę na miarę potrzeb rozwiniętego społeczeństwa socjalistycznego.

Wychodząc z wytycznych VII Plenum KC PZPR, dążymy do intensyfikacji oświaty partyjnej przez dostosowanie kierunków kształcenia do aktualnych potrzeb wynikających ze zmian zachodzących w kraju i uczelni, a także aktualnych potrzeb zgłaszanych przez POP, przygotowujących się do kampanii sprawozdawczo-wyborczej i II Krajowej Konferencji Partyjnej PZPR.

Zamierzamy zwiększyć ilość wydziałów WUML, mając na uwadze wspomniane wyżej potrzeby, z tym, że w ostatecznym rachunku zależało to będzie od ilości zgłoszonych kandydatów. Wydziały, które chcemy otworzyć to: filozoficzno-socjologiczny, ekonomiczny, ekonomiczno-wojskowy i pedagogiczno-psychologiczny. W wypadku braku możliwości otwarcia u nas pożądanego kierunku, chętnych będziemy kierowali do Stołecznego Ośrodka Nauk Społecznych i Wojskowych na podobnych zasadach jak kierujemy na WUML dla kierowniczej kadry Wojska Polskiego.

Realizacja powyższych zamierzeń powinna doprowadzić do wydatnego zwiększenia liczby słuchaczy WUML w latach 1977-1980 tak, aby na koniec tego okresu osiągnąć co najmniej 220-240 absolwentów w całej pięciolatce. W latach 1973-1976 studia WUML ukończyło prawie dwustu oficerów kadry w tym większość to nauczyciele akademicy. Powyższy wskaźnik umożliwi nam wykonanie zadań w zakresie podnoszenia kwalifikacji marksistowsko-leninowskich kadry w latach 1976-80, a nakazanych w programie rozwoju ASG WP oraz realizację wytycznych ministra Obrony Narodowej streszczających się w hasło "Każdy oficer erudyta marksizmu-leninizmu.

Na zakończenie pragnę wyrazić podziękowanie wszystkim tym, którzy wnieśli duży wkład pracy w przygotowanie i prowa-

dzenie szkolenia partyjnego, a przede wszystkim Komitetowi Partyjnemu Uożelni, sekretarzowi Komitetu Partyjnego tow. Stanisławowi Bartuszkowi, nieetatowemu kierownikowi filii WUML przy ASG WP tow. Bolesławowi Jedlińskiemu oraz wykładowcom WUML i Kół Wiedzy o Partii - tow. Emilowi Mazurowi, tow. Jerzemu Dworniakowi, tow. Karolowi Nowakowskiemu i tow. Tadeuszowi Paneckiemu.

Słuchaczom składam gratulacje z okazji pomyślnego ukończenia studiów oraz życzę Wam towarzysze pożytecznego wykorzystania zdobytej wiedzy w pracy partyjnej służbowej dla dobra partii i Sił Zbrojnych PRL.

Warszawa, dnia 27 czerwca 1977 r.

AKT PROMOCYJNY NR 10

Zgodnie z wytycznymi szefa Głównego Zarządu Politycznego WP nr 6/Polit. z dnia 8 września 1971 r., zakończone zostały dwuletnie studia na Wydziale Ekonomicznym i Wydziale Filozoficzno-Socjologicznym Wieczorowego Uniwersytetu Marksizmu-Leninizmu w Ośrodku Nauk Społecznych i Wojskowych /filia przy ASG WP/.

Po złożeniu egzaminów - decyzją Komisji Egzaminacyjnej - ukończyli WUML i otrzymują świadectwa następujący towarzysze:

WYDZIAŁ EKONOMICZNY

- z wynikiem ogólnym bardzo dobrym -

1. tow. Wiesław Bartochowski
2. " Kazimierz Jaroń
3. " Mieczysław Kamiński
4. " Wiesław Kamoda
5. " Mieczysław Trościński
6. " Teofil Wójcik

- z wynikiem ogólnym dobrym -

7. tow. Józef Kiełb
8. " Grzegorz Kozakiewicz
9. " Marcin Lesiecki
10. " Henryk Ligienza
11. " Kazimierz Podgórski
12. " Janusz Rasztawicki
13. " Kazimierz Salak
14. " Zdzisław Woźniak

WYDZIAŁ FILOZOFICZNO-SOCJOLOGICZNY

- z wynikiem ogólnym bardzo dobrym -

1. tow. Józef Brodzki
2. " Jan Chojnowski
3. " Tadeusz Czarnocki

4. tow. Wojciech Dominas
5. " Tadeusz Fiszer
6. " Marek Gilewicz
7. " Henryk Kitkowski
8. " Jan Kierebiński
9. " Józef Łowkiewicz
10. " Włodzimierz Marciniak
11. " Kazimierz Mróz
12. " Romuald Mroczyński
13. " Zygmunt Nawrocki
14. " Edward Paluchowski
15. " Alojzy Piętka
16. " Marian Romatowski
17. " Mieczysław Sokołowski
18. " Józef Sypuła
19. " Wiktor Tyszkiewicz
20. " Zbigniew Wiertejuk
21. " Eugeniusz Zabłocki
22. " Michał Zakrzewski

Kierownik Ośrodka
Nauk Społecznych i Wojskowych

/-/ płk mgr J. Świątek

Warszawa, dnia 28.06.1977 r.

ROZKAZ SPECJALNY

nr z dnia 28.06.1977 r.

Szkolenie partyjne członków i kandydatów PZPR oraz aktywu młodzieżowego i bezpartyjnego - spełnia ważną funkcję w systemie ideowo-politycznego wychowania stanu osobowego uczelni.

Szeroki zasięg oraz głęboka marksistowsko-leninowska treść wypełniając wszystkie kierunki nauczania, wnosi znaczny wkład w poznanie wiedzy polityczno-społecznej, a przede wszystkim pogłębia i umacnia socjalistyczną świadomość i jedność moralno-polityczną akademickiego kolektywu.

Znajduje to potwierdzenie we wzroście aktywności społeczno-zawodowej, wysokiej dyscyplinie, wynikach pracy: dydaktyczno-wychowawczej i naukowo-badawczej oraz masowym udziale w czynach podejmowanych dla uczczenia XXX-lecia naszej akademii.

Tradycyjnie już, wiodącą rolę w systemie oświaty partyjnej spełniają studia WUML, w których biorą udział członkowie partii oraz bezpartyjni nauczyciele akademicki ASG WP.

Z okazji pomyślnego zakończenia nauki i studiów, wszystkim uczestnikom szkolenia partyjnego w 1976/77 roku akademickim składam serdeczne gratulacje.

Serdeczne słowa uznania kieruję pod adresem absolwentów WUML, którzy łącząc pracę zawodową ze studiami, wzbogacili swoją wiedzę marksistowsko-leninowską, niezbędną na co dzień w pracy dydaktyczno-wychowawczej i naukowo-badawczej.

Za duży wkład pracy - wyrażający się przygotowaniem programów studiów, materiałów pomocniczych oraz prowadzeniem zajęć na wysokim ideowo-politycznym i merytorycznym poziomie w br. akademickim - wyróżniam nagrodą pieniężną:

1. tow. Bolesława JEDLIŃSKIEGO - 1500 zł.
2. tow. Emila MAZURA - 2000 zł.
3. tow. Jerzego DWORNIAKA - 2000 zł.

Za osiągnięcia wysokich wyników i wzorowe ukończenie studiów WUML nw. towarzyszy wyróżniam nagrodą książkową:

1. tow. Henryka KITKOWSKIEGO
2. " Romualda MROCZYŃSKIEGO
3. " Alojzego PIĘTKA
4. " Józefa ŁOWKIEWICZA
5. " Wiesława BARTOCHOWSKIEGO
6. " Mieczysława KAMIŃSKIEGO
7. " Mieczysława TROŚCIANKO

ZASTĘPCA KOMENDANTA
AKADEMII SZTABU GENERALNEGO WP
im.gen.broni K.Świerczewskiego
do spraw politycznych

płk mgr Władysław JURA

KOMENDANT
AKADEMII SZTABU GENERALNEGO WP
im.gen.broni K.Świerczewskiego

gen.dyw. Bolesław CHOCHA

WYSTĄPIENIE UCZESTNIKA SZKOLENIA TOW. ppłka ZABŁOCKIEGO NA ZAKOŃCZENIE ROKU SZKOLENIA PARTYJNEGO

Towarzyszu Pułkowniku. Towarzysze oficerowie!

Na wstępie, w imieniu wszystkich absolwentów, pragnę serdecznie podziękować komendzie akademii, Komitetowi Partyjnemu i Wydziałowi Politycznemu za umożliwienie nam studiowania na WUML oraz za wysiłek związany z ich realizacją. W ciągu całego okresu studiów odczuwaliśmy troskę naszych przełożonych o zapewnienie nam właściwych warunków nauki. Odczuwaliśmy również jak wysoką rangę nadaje się w Akademii Sztabu Generalnego WP zgłębianiu problemów marksizmu-leninizmu.

Serdecznie dziękuję naszym wykładowcom, którzy nie szczędzili wysiłku, zaangażowania a nawet serca w celu przekazania nam swojej bogatej i głębokiej wiedzy. Ale nie tylko. Uświadomili nam jak szeroki wachlarz zagadnień obejmuje nauka marksizmu-leninizmu i jak dynamiczny jest jej rozwój. Uświadomili nam konieczność ciągłej pracy nad sobą. Już w czasie studiów dowiadaliśmy się o nowych argumentach jakie przygotowuje, a nawet już stosuje nasz ideowy przeciwnik. Musimy zawsze być przygotowani do ich odparcia, a przygotowanie oznacza posiadanie głębokiej i aktualnej wiedzy.

Nie sposób w krótkich słowach przedstawić wszystkich korzyści jakie przynoszą studia na WUML. Wydaje się jednak, że należy wymienić przynajmniej dwie. Pierwsza, to podniesienie poziomu wiedzy w zakresie nauki marksistowsko-leninowskiej nas wszystkich jako pracowników dydaktycznych, jako tych, którzy na bieżąco prowadzą pracę ideowo-wychowawczą ze słuchaczami. Jest to praca trudna i wymagająca wysokiego poziomu wiedzy wychowawców. Druga, to ogromna satysfakcja z podniesienia poziomu wiedzy osobistej.

Dwa lata studiów kosztowały nas wiele trudu. Nie możemy dopuścić, aby trud ten poszedł na marne. Zdobytą wiedzę będziemy wykorzystywać w praktycznej działalności jako osłonkowie partii, wychowawcy, jako oficerowie ludowego Wojska Polskiego.

Na zakończenie proponuję wszystkim kolegom hasło dzisiejszego uroczystego spotkania; "do zobaczenia na kolejnym kierunku studiów WUML".

Wydrukowano w 30 egz.

Egz.nr 1-30 Bibl.Gł.OZS

Wyk. płk Bartuszek

Druk. OH. dn. 30.7.77r.

Nr PF-454/PF-1594/WW

Kor. I.P.

ARCHIWUM
BIBLIOTEKI SZKOLENIOW
KADEMU SZTABU GENERALNE
Im. gen. broni K. Swierczewskiego

~~1739057~~